உ

நாவலர், பண்டித

திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்

வாழ்க்கை வரலாறு

திருச்செங்கோடு

வித்துவான் வீ. உலக ஊழியன்

எழுதியது.

திருச்சி

இம்பீரியல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1944

உ

நாவலர், பண்டித
திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்
வாழ்க்கை வரலாறு

ஓங்கு செந்நெலின் புடையன உயர்கழைக் கரும்பு
பூங்க ரும்பயல் மிடைவன பூகமப் பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
தூங்கு திங்கனிச் சூதநீள் வேலிய சோலை.

தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கண் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுக ளினிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ.

இச் செய்யுட்களை நினைவுகூரச் செய்வது சோழநாட்டிலே திருவையாற்றிற்கு அணித்தாகவுள்ள நடுக்காவேரி என்னும் பதி. அப்பதியிலே சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இவ்வரலாற்றுத் தலைவராகிய திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்களின் பாட்டனாராகிய வீரு நாட்டார் என்பவர் இளைஞருடன் வாழ்ந்து வந்தனர். வீரு நாட்டார் போதிய கல்வியுடையார் அல்லராயினும், கற்றவர்களிடத்தில் மிக்க அன்புடையவர். தம் மக்களாகிய முத்துசாமி நாட்டார், சொக்கலிங்க நாட்டார் என்ற இருவர்க்கும் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கட்கு வேண்டும் உதவிகள் எல்லாம் செய்வர். தம் மக்கள் படிக்குங் காலங்களில் அவர்களை வேறு வேலை ஒன்றிலும் ஏவுதல் செய்யார். நாள்தோறும் நீராடி ஊரில் உள்ள எல்லாக் கோயில்களுக்கும் சென்று கும்பிட்டு வந்து உணவுண்பர். ஏறக்குறைய 75 ஆண்டுகள்வரை அவர் உயிர் வாழ்ந்திருந்தனர். அவருடைய மக்கள் இருவரில் மூத்தவராகிய முத்துசாமி நாட்டார் ஓரளவில் தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சியுடன் வேதாந்த நூற் பயிற்சியும் சோதிடப் பயிற்சியும் உடையவர். நாள்தோறும் நீராடிச் செய்கடன் முடித்துக்கொண்டு நண்பகலிலும் இரவிலுமாக இருவேளை உணவு மாத்திரம் உண்ணும் வழக்க முடையர்; சாதுக்களிடத்தில் பற்றுள்ளவர்; தெய்வபக்தி வாய்ந்தவர். இளையவராகிய சொக்கலிங்க நாட்டார் மகா வைத்தியநாதய்யர் அவர்களிடம் இசை கற்று இசையில் வழுவாது பாடும் திறமை வாய்ந்தவர். தம்மூரிலே பார்ப்பனருள்ளும் ஏனையருள்ளும் இசை கற்க விரும்பிய சிற்சிலர்க்கு இவர் கற்பித்தும் உள்ளார். இவராலே மகா வைத்தியநாதய்யர் குடும்பத்திலுள்ள பலரும் இக்குடும்பத்தார்க்குப் பழக்கமுடையராயினர்.

பிறப்பு

முத்துசாமி நாட்டாருடைய மனைவியார் தையலம்மாள் என்னும் பெயரினர்; அமைதியான குணம் உடையவர்; முதுமையிலும் சோர்வின்றிக் குடித்தனத்தைச் செவ்வனே நடத்தி வந்தவர். இவர்கட்கு ஆண்மக்கள் இருவரும் பெண் மக்கள் இருவரும் பிறந்த பின்னர்த் தாரண யாண்டு, சித்திரைத்திங்கள், 2-ஆம் நாள் (12-4-1884) விசாக நாண்மீன், சிங்க ஓரையில் இவ்வரலாற்று ஆசிரியராகிய திருவாளர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் பிறந்தார். இவருக்குப்பின் ஆண்மக்கள் மூவர் பிறந்தனர். இவர்களுள் தமக்கையார் ஒருவரும், தம்பியர் இருவரும் இப்பொழுது உள்ளனர்.

* நாட்டாருக்கு முதலில் இடப்பெற்ற பெயர் சிவப்பிரகாசம் என்பது. இளம் பருவத்தில் தொடையில் ஒரு கட்டியுண்டாகி வருத்த அதனை மருத்துவரைக் கொண்டு கிழிக்கச்செய்து திருப்பதிக்கு முடிவைத்துப் பெயரையும் வேங்கடசாமி என மாற்றினராம். எனவே இவருடைய பெற்ளோர் திருமால் பத்தியும் உடையார் என்பது இதனல் புலனுகின்றது.

இளமைப் பருவத்துக் கல்வி

இவர் ஐந்து தொடக்கப் பள்ளிகளில் பயின்றுள்ளார். அவற்றுள் மூன்று பள்ளிகளில் இவர் பயின்றகாலம் நாட்கணக்கு அல்லது திங்கட் கணக்கினவே. இரண்டு பள்ளிகளிற்றான் சில யாண்டுகள் கல்வி பயின்றுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று வல்லம் குருசாமி உபாத்தியாயர் என்பவராலே இவர்கள் வீட்டுக்கு எதிர் மனையில் வைத்து நடத்திய திண்ணைப் பள்ளியாகும். அதில் அக்கால வழக்கப்படி நெடுங் கணக்குப் பயின்ற பின்னர் இலக்கம், நெல்லிலக்கம், எண்சுவடி, குழிமாற்று என்பவற்றைச் சிற்சில நாட்களில் பயின்று முடித்தார். அதன்பின்னர் நாட்டாருடைய தந்தையார் கருத்துப்படி ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை, மூதுரை, நல்வழி, நன்னெறி என்னும் நீதி நூல்கள் கற்பிக்கப் பெற்ருர். பின்பு திருக்குறளிலே அறுபது அதிகாரங்கள் வரையில் மனப்பாடம் செய்து ஆசிரியரிடம் ஒப்புவித்துள்ளார். இவை இவருடைய பிற்கால பெருங் கல்விக்கு அடிப்படையாய் இருந்தன. பின்பு சாம்பமூர்த்தி ஐயர் என்பவரால் நடத்தப்பட்ட தொடக்கப் பள்ளியில் 3, 4 ஆம் வகுப்புகள் பயின்ருர். அந் நாளிலே நான்காம் வகுப்பிற்கு அரசியலார் தேர்விருந்தது. இவர் அத்தேர்விலே ஒவ்வொரு பாடத்திலும் முதன்மை எண் பெற்றுச் சிறப்புறத்தேறியுள்ளார். இவருடைய இளமைப் பருவமுதற்கொண்டு திருத்தமாகவே பேசுதலையும் எழுதுதலையும் வழக்கமாக இன்றுபோலவே உடையார். பள்ளிகளில் படிப்பின்பொருட்டு ஆசிரியரால் இவர் ஒறுக்கப்படாமையேயன்றி ஆசிரியருடைய கற்பித்தலுக்கும் உதவிசெய்து வந்தனர். இவர் பள்ளியில் பயிலும் நாட்களில் பள்ளியிலிருந்து வீட்டுக்குச் சென்ற பொழுதுகளிலும், ஓய்வு நேரங்களிலும் தம் வீட்டுத் திண்ணையில் வழக்கமாகப் படிக்கப்பட்டு வந்த பாரத, இராமாயண, கந்தபுராணக் கதைகளை இவர் விருப்புடன் கேட்டுக்கொண்டிருப்பர்; சில சமயங்களில் தாமே படிப்பவராகவும் இருப்பர். இவர் கதைச்சுவையில் ஈடுபட்டுத் தனியாக அவற்றைப் படிப்பதும் உண்டு. இவையேயன்றி அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை போன்ற எளிய செய்யுள் நடையில் அமைந்துள்ள நூல்களையும் மிகவும் விரும்பிப் பலகாற் பயில்வர்.

புலமைக் கடிப்படை

பள்ளிப் படிப்பை விட்டபின்பு இவர் தம் தந்தையார்பால் திருப்புகலூர் அந்தாதி, திருச் செந்தில் நீரோட்டக யமக வந்தாதி, வெங்கைக்கோவை என்னும் பிரபந்தங்களும் நைடதத்து முற்பகுதியும் பாடங் கேட்டனர். நைடதத்தின் பிற்பகுதியும், திருவிளையாடற்புராணமும், வில்லிபாரதம், கம்பவிராமாயணம் முதலியவைகளுட் சிற்சில பகுதிகளும் தந்தையார் முன் பொருளுணர்ச்சியோடு படித்தனர். அக்காலத்து இவர்க்கு வயது 16 இருத்தல் கூடும்.

அப்பொழுது தங் குடும்ப நிலைமை சீர் திருந்துதற்கு வேளாண்மை செய்யக் கருதிய இவர் அதனில் தலைப்படலாயினர். நாலைந்து ஆண்டுகள் வரையில் நன்செய் புன்செய் நிலங்களில் பயிர் செய்தற்கண் ஊக்கமும் முயற்சியும் உடையராய் உழைத்து வந்தார். அதனல் நல்ல பயன் கிடைத்தது. வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ள நாட்களிலும் ஒழிந்தபோதெல்லாம் படித்து வந்தார்.

சூடாமணி நிகண்டில் 11-ஆம் தொகுதி முழுதும் பாடம் பண்ணியுள்ளார்; வடமொழி கற்க விரும்பிக் கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயின்றுகொண்டு நீதிசாரம் முதலிய சிலவற்றையும், ஓரளவு சப்தத்தை

* நாட்டார் என்னும் பெயராலேயே ஆசிரியர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அழைக்கப்படுவர்.

ும் பயின்றார்; அமரத்திற் சிறு பகுதி பாடம் செய்தார். அக்காலத்து இவர் தந்தையார் கல்வி அறிவுடையார் என்பதனைக் கேட்டு அவரைப் பார்க்கவரும் புலவர்களோடு இவரும் அளவளாவுவது உண்டு. அக்காலை, மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றியபின்பு, தஞ்சைக் கல்யாணசுந்தரம் உயர் நிலைப் பள்ளியில் இருந்த சில ஆசிரியர்கள் பாப்பாநாட்டு சமீன்தார் திருவாளர் சாமிநாதவிசயதேவருடைய தலைமையில் "தஞ்சைத்தமிழ்ச்சங்கம்" எனப் பெயரிய கழகம் ஒன்றினைத் தோற்றுவித்து நடத்தி வந்தனர். அக்கழக உறுப்பினருள் நம் நாட்டார் அவர்களின் தந்தையாரும் ஒருவராதலின் அங்கு நடைபெறும் சிறப்புக் கூட்டங்கட்கு வரும் அழைப்பினைப் பெற்றுத் தந்தையார் செல்லும்போது தாமும் சென்று சொற்பொழிவுகளைச் செவிமடுப்பர். இங்ஙனமாகச் சிறிது இலக்கியப் பயிற்சிபெற்று வந்தாராயினும், கற்பிப்பார் யாரும் இன்மையின் இலக்கணம் பயில வாய்ப்பிலராயினர். ஜி. யு. போப்பையர் இயற்றிய சிற்றிலக்கணமட்டில் தொடக்கப் பள்ளியில் இவர் பயின்றிருந்தார். பின்பு நன்னூற் பாயிரவியலினும், எழுத்தியலினும் உள்ள சூத்திரங்களைத் தாமாகவே மனப்பாடம் செய்திருந்தார். இங்ஙனமாகப் போதிய இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி இல்லாதிருப்பினும் செய்யுட்களின்பொருளைக் கூடிய வரையில் சரியாய் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் இவர்க்கு இருந்தது. நடுக்காவிரிக்கு வந்த ஒரு புலவர் "கற்றவரே மானரி காயரா காசினிதேர்" என்னும் ஒரு வெண்பாவின் முதலடிக்கு உண்மைப்பொருள் உணராது அவ்வெண்பாவைத் தவறு என்று கூறியபோது இவர் அதனை, "கல்தவர்; ஏமால்; நாரி காய் அரா; காசினிதேர்" எனப்பிரித்துப் பொருள் கூறி உண்மை புணர்த்தினர். அந்நாளிலே தொடக்கப் பள்ளிகளின் மேற் பார்வையாளரா யிருந்தவரும், "சாவித்திரி வெண்பா" என்னும் நூலின் ஆசிரியரும் ஆகிய திருவாளர் ஆ. சாமிநாத முதலியார் அவர்கள் மிகுந்த தமிழ்ப் பற்றுடையராய்த் தமிழ் கற்றவர்களைக் கண்டு அளவளாவியும், பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் பலர் திங்கட்கு ஒன்றிரண்டுமுறை ஓரிடத்திற்கூடித் தமிழிற் சொற்பொழிவு செய்யும்படியாகத் தூண்டியும் யாவர்க்கும் தமிழ் கற்பதில் ஊக்கம் உண்டாகும்படி செய்து வந்தனர். அவர் நடுக்காவிரிக்கு வருங் காலங்களில் நம் நாட்டாரவர்களோடும் அவர் தந்தையாரோடும் அளவளாவி மகிழ்வர். ஒருநாள் அவர் இளங்காடு என்னும் ஊரிலே செவ்வந்திப் புராணத்தில் உள்ள

> கான வாரிசப் பொகுட்டுறை கடவுளும் கனகத்
> தான வாரியும் வலாரியும் காண்கிலாத் தலைவ
> ஞான வாரியில் அமுதமே கருணைவா ரிதியே
> வான நாடநீ யுனைப்பிரிந் தெங்ஙனம் வாழ்கேன்

என்னும் செய்யுளில் "கனகத்தான வாரி" என்னுந் தொடருக்கு உண்மைப் பொருள் காணாது ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு வகையாகப் பொருள்கூறியது தங்கருத்துக்கு அமையாமையால் அதனை நாட்டார் அவர்களிடம் கூற, உடனே இவர் அதனை கனகத் தானவ அரி எனப் பிரித்து இரணியாசுரனுக்குப் பகைவன் என்று பொருள் கூறினர். அதனைக் கேட்ட முதலியார் மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்று இவரிடம் மேன்மேலும் பற்றுடையராயிருந்தார்.

புலமையும் மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தேர்வுகளில் தேறியமையும்

பின்பு முதலியார் ஒருநாள் நடுக்காவிரிக்கு வந்தபோது மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று நடைபெற்று வருகின்றதென்றும், அதில் தமிழ்ப்புலமையின் பொருட்டுப் "பிரவேசபண்டிதர், பாலபண்டிதர், பண்டிதர்" என மூன்று தேர்வுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்றும், அதற்கு நீங்கள் படிக்க வேண்டும் என்றும் கூறினர். இவர் அதைக்கேட்டபொழுது மூன்றுவது தேர்விற்கே படிக்கலாமென, எண்ணிக்கொண்டு அதற்குரிய புத்தகங்கள் யாவை எனக்கேட்டார், தேர்வுபற்றிய விதிகளும், தேர்வுக்குரிய நூல்களின் பெயர்களும் "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ளன என்றும், அப்பத்திரிகையை அனுப்புகிறேன் என்றும் கூறிச்சென்று அதனை அனுப்பி

வைத்தனர். அதனைப் பார்த்த பொழுது ஒவ்வொரு தேர்வுக்கும் உரிய இலக்கண விலக்கிய நூல் மிகப்பலவாகவும் அவற்றுட்பல அதுவரை கேட்டறியாதனவாகவும் இருந்தமையின் முதற்றேர்வாகிய "பிரவேச பண்டிதர்"க்கே முதலிற் படிப்பதென உறுதி செய்துகொண்டு படித்து வருவாராயினர். 1901-ஆம் யாண்டு, மே-மீ, 24-ம் நாள் பாலவநத்தம் செமீன்தாராகிய இராமநாதபுரம் திருவாளர் பொ. பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களால் பாற்கர சேதுபதி மன்னர் அவர்கள் தலைமையில் மதுரையிலே "மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்" நிறுவப்பட்டது. அதற்கு உறுப்பாகப் "பாண்டியன் புத்தகசாலை" என்னும் நூல் நிலையமும், "சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலை" என்னும் தமிழ்க் கல்லூரியும் நிறுவப் பெற்றன. "செந்தமிழ்" என்னும் மாதப் பத்திரிகையும் தொடங்கப்பட்டது. ஆங்கிலகலாசாலை மாணாக்கர்கட்குத் தமிழ் கற்பதில் விருப்பமுண்டாகும்பொருட்டு ஆங்கிலத் தமிழ்த் தேர்வுகளும், தமிழில் புலமையடைதற்பொருட்டுப் பிரவேச பண்டிதர் முதலிய தனித் தமிழ்த் தேர்வுகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தனித்தமிழ்த் தேர்வு 1905-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் முதல் முதல் தொடங்குவதாயிற்று. தேர்வு நடக்கப் பெறுவதற்கும், தேர்வைப்பற்றிய செய்திகளை நாட்டார் அறிவதற்கும் இடையே பத்துத் திங்கள்களே இருந்தன. ஆதலினால் இவர் உடனே தேர்வுக்குரிய நூல்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துக்கொண்டு இடையறா முயற்சியுடன் படிப்பாராயினர்; பிரவேச பண்டிதர் தேர்வுக்குரிய நான்மணிக்கடிகையும், விசாகப்பெருமாளையர் அணியிலக்கணமும் கிடைக்கப் பெறாமையால் அவற்றை இரவலாகப் பெற்றுக் கையால் எழுதி வைத்துக் கொண்டு படிப்பாராயினர். ஆறுமுக நாவலர் நன்னூற் காண்டிகையைத் தேர்வின்பொருட்டு வாங்கிப் பார்த்தபொழுது அதனில் நூல் முழுவதிலும் கேள்விகள் கேட்டும், அவற்றின் விடையைத் தெரிந்துகொள்ளுமாறு சூத்திர எண்கள் காட்டியும் இருந்ததும், நூலின் இறுதியில் விதிகளை நன்குணருமாறு பயிற்சிகள் அமைத்திருந்ததும் நாட்டார் ஆசிரியரின்றித் தாமே பயிலுதற்குப் பெருந்துணையாயிருந்தன. அப்பொழுது நன்னூல் முதலிய இலக்கணங்கள் எல்லாவற்றையும், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை என்னும் நீதி நூல்களையும் இவர் முழுதும் மனப்பாடம் செய்துவிட்டனர்; மற்றைய இலக்கியங்களிலும் சுவையுடைய பகுதிகளை எல்லாம் பாடஞ்செய்தனர். இவ்வாறாக இவர் "மெய் வருத்தம் பாரார்" என்னுஞ் செய்யுட்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கருமமே கண்ணாயிருந்து பாடங்கள் அனைத்தினையும் படித்து முடித்தார். திருச்சிராப்பள்ளி தேர்வுக்குரிய இடமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நாட்டார் தம் தந்தையாருடன் திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் சென்றார். அவருடன் தஞ்சைநாட்டிலிருந்து வேறு மூவரும் தேர்வுக்குச் சென்றிருந்தனர். எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியில் பேராசிரியர் குருராவ் எம். ஏ., தேர்வின் மேற்பார்வையாளராக இருந்தார். நாட்டார் தேர்வுக்குரிய வினாத் தாள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் செவ்வையாக விடை எழுதி மீண்டனர். பின்பு தேர்வின் முடிவு 'செந்தமி'ழில் வெளியாயிற்று. அவ்வாண்டில் அத்தேர்வுக்குச் சென்றவர் எண்மருள் தேறியவர் நால்வர். அவருள் முதல் வகுப்பில் தேறிய இருவருள் நாட்டார் இரண்டாம் பரிசு பெறுதற்கு உரியராயிருந்தனர். சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலையிலேயே பயின்றவர் ஒருவர் முதற் பரிசிற் குரியராயினார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆண்டுவிழா அறிவிப்பு வந்தபொழுது பரிசில் பெறுதற் பொருட்டாக நாட்டார் தம் தந்தையாருடன் மதுரைக்குச் சென்றார். இவர் தேர்வின் பொருட்டுத் தமக்கு ஏற்படுத்தியிருந்த பரிசேயன்றி இலக்கணத்தில் முதன்மையாய்த் தேறியதற்கெனச் சிறப்புப் பரிசு ஒன்றும் பெற்றார். பரிசாகப்பெற்ற தொகை முழுவதையுங்கொண்டு நாட்டாரின் தந்தையார் அடுத்த தேர்வுகட்குரிய புத்தகங்களை அப்பொழுதே வாங்கினார். பின்னர்ப் பாலபண்டிதர்க்குரிய பாடங்களை முன்போலவே ஊக்கத்தோடு பயின்று அடுத்த ஆண்டிலேயேதந்தையாருடன் திருச்சி சென்று எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியிலேயே தேர்வுக்கு எழுதுவாராயினர். அப்பொழுதுஅக்கல்லூரித் தமிழாசி

ரியராகிய பிச்சை யிப்புராகிம் புலவர் மேற்பார்வையாளராக இருந்தார். அவ்வாண்டுப் பாலபண்டித தேர்வில் நாட்டார் ஒருவரே தேறியிருந்தனர். இதனிலும் முதல் வகுப்பில் தேறி யிருந்தமையால் முதற்பரிசிலாகப் பொற்பதக்கம் பெறு தற்குரியராயினர். இவ்வாண்டிலும் ஆண்டு விழாவின்பொழுது தந்தையாருடன் மதுரைக்குச் சென்று பரிசில் பெற்றுச் சங்கத்துக்கு வந்திருந்த புலவர் பலரோடும் அளவளாவியும் சொற்பொழிவுகளைச் செவி மடுத்தும் மீண்டனர்.

சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலையில் ஒவ்வொரு தேர்விற்கும் இரண்டிரண்டாண்டுகளாகக் காலவரையறை ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், வெளியிடங்களில் உள்ளோர் ஒவ்வோராண்டிலேயே தேர்வுக்கு வருதலை விதியொன்றும் தடை செய்யவில்லை. ஆதலால், நாட்டார் முதல் இரண்டு தேர்வுகளையும் ஒவ்வோராண்டிலேயே முடித்தார். எனினும் மிகப் பலவான இலக்கண இலக்கியங்கள் படிக்க வேண்டியிருந்தமையாலும், அவற்றுட் பல மனப்பாடஞ் செய்யத் தக்கனவாக இருந்தமையாலும் சிறிது சோர்வுண்டாகிப் பண்டித தேர்வினை இரண்டாண்டுகள் படித்து எழுதுதல் வேண்டுமென எண்ணினர். நாட்டார் முன்தேர்வுகளில் சிறப்பாகத் தேறினபடியால் அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்து அதனைப் பலவிடங்களில் பாராட்டிக் கூறியும், அடுத்தடுத்து நாட்டாருக்கு ஊக்க மூட்டியும் வந்த ஐ. சாமிநாத முதலியார் அவர்கள் நாட்டாருடைய எண்ணத்தினையும் அவருடைய பெற்றோர்கள் அவருக்கு மணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென முயல்வதனையும் அறிந்து மூன்று தேர்வும் முடிந்த பின்பே மணம் செய்விக்கவேண்டுமெனப்பெற்றோர்கட்குக் கூறியதுடன் இந்த ஓராண்டிலேயே பண்டித தேர்வும் எழுதி வெற்றிபெற வேண்டும் என நாட்டாரிடம் வற்புறுத்தி வந்தனர். அதனால் இவர் அத்தேர்வுக்கும் பேரூக்கத்தோடும் பெரு முயற்சியோடும் படிப்பாராயினர். அம்மூன்று தேர்வுகட்கும் படிக்குங் காலங்களில் அதற்கென்றே விட்டுமெத்தை மேல் கட்டப்பட்ட அறையில் இவர் தனியாகவிருந்து இடையறாது படிப்பர்; ஒரு கணப்பொழுதும் வீணிலே செலவழிப்பதில்லை. மூன்று தேர்வுக்கும் உரிய இலக்கணங்களையும் பாலபண்டித தேர்விற்குரிய தருக்க சங்கரக மூலத்தையும் இவர் தாமாகவே படித்தறிந்தாராயினும் பண்டித தேர்விற்குரிய தருக்க சங்கிரக தீபிகை என்னும் அதன் உரையின் சிற்சில பகுதிகள் அறிதற்கு அரியனவாய் இருந்தமையின், அந்நாளிலே தஞ்சைமாநகரிலே இருந்தவரும், பலமொழிகளில் வல்லுநரும், பற்பல வேதாந்த நூல்களைத், தமிழில் மொழிபெயர்த்தவரும் ஆகிய உயர்திரு குப்புசாமி ராசு அவர்கள் தருக்கத்திலும் வல்லுநர் எனக் கேள்வியுற்றுத் தம் தந்தையாருடன் தஞ்சைக்குச் சென்று அவர்களை அடைந்து ஐந்தாறு நாட்கள்வரை தங்கி இருந்து தருக்கத்தில் உள்ள ஐயங்களை அகற்றிக்கொண்டு தம் ஊர்க்கு வந்தனர். அவ்வாண்டுத் தேர்வுக்குப் புறப்படுவதற்கு முதல்நாள் இரவு வழக்கம்போல் தார். சிவபிரான் திருக்கோயிலை அடைந்து தொழுது நின்ற பொழுது ஒரு நன்னிமித்தம் உண்டாக மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கி மீண்டனர். அவ்வாண்டிலும் வழக்கம்போலவே தந்தையாருடன் திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் சென்று தேர்வுக்கு எழுதியபொழுது மேற்பார்வையாளராக இருந்த பிச்சை யிப்புராகிம் புலவரவர்கள் இவரது திறமையை அறிந்து, மகிழ்ந்து மிகவும் அன்பு பாராட்டுவராயினர். அவ்வாண்டிலும் பண்டித தேர்வில் தாம் ஒருவரே தேறி முதல்வகுப்பில் முதன்மையாகத் தேறியவர்க்குரிய தங்கத் தோடாவைப் பெறுதற்குரியராயினர். அவ்வாண்டு பரிசு பெறுதற்குத் தந்தையாருடன் மதுரைக்குச் சென்றபொழுது திருச்சியிலிருந்து பிச்சை யிபுராகிம் புலவரும் சென்றமையால்அவருடன் நெருங்கிஅளவளாவும்படி நேர்ந்தது. அவ்வாண்டுவிழாவில் தலைமை தாங்கியவர் புதுக்கோட்டை மன்னருடைய இளவலாகிய தட்சிணாமூர்த்தி துரைராஜா பி. ஏ., பி. எல்., அவர்கள் ஆவர். தலைவர் தோடாப் பரிசினை நாட்டார்கையில் அளிக்கச் செய்மையிலிருந்த பாண்டித் துரைத் தேவர் அவர்கள்

விரைந்துவந்து தாமே அதனை வாங்கித் தம் கைகளால் நாட்டாருடைய கையில் அணிவித்து மகிழ்ந்தனர்.

நாட்டாரவர்கள் பண்டித தேர்வினை முடித்துச் சிலயாண்டுகள் கழிந்தபின்னரே ஏனையோர் அத்தேர்வுக்கு எழுது வாராயினர். தமிழ்ப் புலமையின் பொருட்டு முதன் முதலாக ஏற்படுத்தப்பட்ட தேர்வுகள் ஒவ்வொன்றிலும் நாட்டார் தனியாக முதன்மையிற்றேறி வந்தமை அவருடைய பெயர் நாடெங்கும் எளிதில் பரவுதற்கும், பலர் அவரிடம் அன்பு கொள்ளுதற்கும் ஏதுவாயிருந்தது. இவ்வாறாக 1907-ஆம் ஆண்டிலே பண்டித தேர்வு வெற்றியுடன் முடிந்த பின்னர்த் தேர்வுக்குப் படித்த நூல்களுள் எஞ்சியிருந்த பகுதிகளையும், பிறநூல்களையும் தாமாகப் படித்துக்கொண்டு வருவாராயினர்.

கல்லூரிகளில் ஆசிரியராக இருக்க வேண்டுமென்ற ஆவலோ முயற்சியோ நாட்டாரிடம் இருந்ததில்லை. அந்நாளிலே புதுக்கோட்டை அரசர் கல்லூரித் தலைவராகவிருந்த இராதாகிருட்டின ஐயர் அவர்கள் தம் கல்லூரிக்கு ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதர் வேண்டுமென்றும் அதன் பொருட்டு நாட்டாரை நேரில்வந்து தம்மைப் பார்க்கும்படியும் கடிதம் விடுத்திருந்தார். நாட்டார் தம் தந்தையாரோடு புதுக்கோட்டைக்குச் சென்று கல்லூரித் தலைவர் விருப்பப்படி ஒரு வகுப்பில் பாடம் நடாத்தித் தம் திறமையைக்காட்டினர். கல்லூரிக்கு அப்பொழுது உதவிப் பண்டிதரே வேண்டுமென்றும் அதற்குச் சம்பளம் இதுவென்றும் அவர் கூறினர். அவர் குறிப்பிட்ட சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருந்தமையால் இவர் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மனமில்லாது ஊருக்கு வந்துவிட்டனர்.

திருமணம்

பின்பு தம்முடைய பழைய உறவினராகிய செங்கிப்பட்டித் திருவாளர் சீனு மேற்கொண்டார் அவர்களின் மகளாராகிய இந்திராணியம்மாள் என்னும் பன்னிராட்டைப் பருவமுடைய நங்கையை 1907-ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதத்தில் நாட்டாருக்குத் திருமணம் செய்வித்தனர்.

ஆசிரியராயினமை

1908-ஆம் ஆண்டு சூலை மாதத்தில் திருச்சி எஸ். பி. ஜி. காலேஜில் தமிழாசிரியராக இருந்த பிச்சை யிபுராகிம் புலவரவர்கள் தாம் கல்லூரிக்குப் போகமுடியாவாறு நோயுற்றபடியால் தாமே நாட்டாரை நடுக்காவிரியிலிருந்து அழைத்துவரச்செய்து, தமக்கீடாகத் தமிழாசிரியராக இருத்தற்குத் தகுதியுடையவர் இவரே எனவும் தாம் நலமுற்றுவரும் வரையிலும் இவரையே அவ்வேலையில் அமர்த்தவேண்டும் எனவும் அப்பொழுது கல்லூரித் தலைவராகவிருந்த ரெவரெண்டு ஷேராக்கு துரைக்குக் கடிதம் எழுதி அவர் உடன்பாடு பெற்று, இவரை வேலையில் அமர்த்தினர். இவர் 21-7-1908 முதல் அதனை ஏற்று எப்.ஏ., பி. ஏ. வகுப்புகட்கு மாணுக்கர்கள் மகிழும்படி திறமையாகப் பாடங் கற்பித்து வருவாராயினர். பின்னர் ஒன்றிரண்டு திங்களில் புலவர் நோய் மிகுதியால் இவ்வுலகவாழ்வினை நீத்தனர். சிறந்த புலமையும், பெருமதிப்பும் உடையராயும், கல்லூரி ஆசிரியர் மாணவர் அனைவராலும் கொண்டாடப்படுபவராயும் இருந்த புலவருடைய பிரிவு குறித்து நாட்டார் கையறு நிலைச் செய்யுட்கள் சில இயற்றி அச்சிட்டு வழங்கினர். அந்நாளிலே டிசம்பர் மாதத்திலேயே பல்கலைக்கழகத்துத் தேர்வுகள் நடப்பது வழக்கம். கல்லூரித் தலைவர் டிசம்பர் ஏழாந் தேதிக்குப்பின் இவர் வேலை கல்லூரிக்குத் தேவையில்லை என்றும் ஆனால் 1909 ஜனவரி 15-ந் தேதிக்குப்பின் எஸ். பி. ஜி. உயர்நிலைப் பள்ளியின் பண்டிதர் வேலை காலியாகின்றபடியால் அதற்கு விருப்பமிருந்தால் தமக்கு விண்ணப்பம் செய்யலாம் என்றும் நாட்டாருக்கு அறிக்கை விடுத்தனர். அவ்வாண்டுத் தேர்வுக்குப் படித்த மாணுக்கர்கள் தக்க தருணத்தில் நாட்டார் தங்கட்குரிய பாடங்களை நடத்தி முடித்ததனையும், நாட்டாருடைய இனிய குணம், சொல்வன்மை முதலியவற்றையும் கருதி அவர்பால் மிக்க அன்புகொண்

டிருந்தார்களாதலால், 'தாங்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி வேலைக்குப் போகலாகாது; கல்லூரியிலேயேஇருக்கவேண்டு'மென்று சொல்லியதுடன் அனைவரும் சேர்ந்து கையெழுத்திட்டு நாட்டாரே கல்லூரியில் தமிழாசிரியராக இருக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நாட்டாருக்குத் தெரியாமலேயே கல்லூரித் தலைவர்க்கு மனுச் செய்தார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர்கட்கும் இவர் கல்லூரியிலேயே இருக்கவேண்டுமென்பது விருப்பமாயிருந்தது. அவ்வாண்டு கல்லூரியை விடுத்துச் சீமைக்குப் போகவிருந்த கல்லூரித் தலைவர்க்குத் தம்முடைய உயர்நிலைப் பள்ளியில் பண்டிதராயிருந்த ஒருவர்க்குக் கல்லூரிப் பண்டிதர் வேலையைத் தருவது இன்றியமையாக் கடப்பாடாயிருந்தமையின் அவருக்கே அவ்வேலையைக் கொடுத்துவிட்டனர். உயர்நிலைப்பள்ளி வேலைக்கு மற்றொருவர் அமர்த்தப்பட்டுவிட்டனர். ஆண்டுமுடிவில் ரெவரெண்டு ஏ. எப். கார்டினர் துரை கல்லூரிக்கு வந்துசேர்ந்த ஞான்று நிகழ்ந்த வரவேற்புக் கூட்டத்தில் நாட்டார் இருந்துவிட்டு நடுக்காவேரி வந்து சேர்ந்தனர். வந்து சிலநாட்களுக்கெல்லாம் கோயமுத்தூர் செயிண்டு-மைக்கேல் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு ஒரு தமிழாசிரியர் தேவையென அறிந்து அதற்கு ஒரு மனு அனுப்பிவிட்டு எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியில் தம்மிடம் படித்த என். வி. சின்னசாமிஐயர் என்பவர் கோயமுத்தூரினர் என்ற நினைவிருந்தமையால் அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்தனர். சின்னசாமி ஐயர் அப்பள்ளித்தலைவருக்கு மிக வேண்டியவரா யிருந்தமையால் உடனே நாட்டாரைப்பற்றி அவரிடம் சொல்லி உத்தரவு அனுப்பும்படி செய்தனர். கலாசாலை திறக்கும்பொழுது நாட்டார் கோயமுத்தூருக்குச் சென்று வேலையை ஒப்புக்கொண்டு சிலநாள்வரை சின்னசாமி ஐயர் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தார். நாட்டார் தந்தையாருடைய துணையில்லாமல் முதல் முதல் வேற்றூருக்குச் சென்றது இப்பொழுதே. அக்கலாசாலை அதற்கு முந்தின ஆண்டு கல்லூரியாக விருந்து அவ்வாண்டிலே உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாறிற்று. நாட்டார் மூன்றாவது பாரம் முதற்கொண்டு ஆறாவது பாரம் முடியப் பாடங் கற்பித்து வந்தனர். பள்ளித்தலைவராகிய பாதர் பவுலாஞ்சர் என்பவர் நாட்டாரிடத்திலே மிகவும் அன்புபாராட்டி வேண்டும் உதவிகளும் செய்து வந்தனர். பள்ளிக்கூடத்து விளையாட்டு நிலத்தில் தட்டுப்பந்து விளையாட்டில் கலாசாலைத்தலைவரும் நாட்டாரும் எதிரெதிராக முன்னணியில் நின்றுகொண்டு ஏமாற்றுதற் கருத்துடன் விளையாடி மகிழ்வர். நாட்டாரிடம் அக்கலாசாலையில் பயின்ற மாணவர்களில் ஒருவராகிய திரு. ஆர். வி. இலட்சுமையநாயுடு அவர்கள் நாட்டார்பால் மேலும் மேலும் அன்பு வளரப்பெற்றவராய் இருந்துவருகின்றார். அதனால் அவருடைய கிளைஞர் உறவினர் அனைவருமே நாட்டாருக்கு வேண்டியவரா யிருந்து வருகின்றனர். 1909-ஆம் ஆண்டு பள்ளிக்கூடந் திறந்த சில திங்கட்கெல்லாம் ஊரிலே பிளேக்கு நோய் தோன்றிப் பரவிற்று. அதனால் ஊரெல்லாம் கலைந்துவிட்டது. நாட்டார் பள்ளிக்கூடத்திலேயே ஓரறையில் உறைவிடம் வைத்துக்கொண்டனர்.

திருச்சி எஸ். பி. ஜி. கல்லூரித் தலைமைத் தமிழாசிரிய பதவி

திருவருட் செயலை அறிவார் யாவர்?

அவ்வாண்டுச் செப்டம்பர் மாத இறுதியில் திருச்சி எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியிலிருந்து அதன் காரியதரிசி திருவாளர்கள் அருளாநந்தமும் கணக்காசிரியர் எஸ். சோசப்பும் தனித்தனியாக எழுதிய கடிதங்கள் நாட்டாருக்குக் கிடைத்தன. அவற்றில் "அக்கல்லூரியில் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்தவர் வேலையைவிட்டு விலகுகிறார், தக்க திறமையும் தகுதியும் உடைய வேறு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று துரை எங்களிடம் சொல்ல நாங்கள் தங்களைப்பற்றித் துரையிடம் சொல்லி அவர் உடன்பாடு பெற்று இக்கடிதம் தங்கட்கு எழுதுகிறோம்; தாங்கள் கட்டாயம் இவ்வேலையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்" எனத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அவற்றைப் பார்த்தவுடன் நாட்டார் திருவருட்செயலை உன்னிப் பாதர் பவுலாஞ்சர் துரையிடம் இச்செய்தியைத் தெரிவிக்க, அவர் நாட்டாரைப்

பிரிய மனமில்லாதவராயிருந்தும் ஊருக்கு அண்மையில் கல்லூரித்தமிழாசிரியராய்ச் செல்லுவதனைத் தடுக்கலாற்றாது செல்ல உடன் பட்டனர். பின் முறைப்படி திருச்சியில் அக்கல்லூரி திறந்த 1910-ம் ஆண்டு ஜனவரி-மீ 15-ம் தேதி முதல் நாட்டார் அக்கல்லூரியின் தலைமைத் தமிழாசிரியராய் இருந்து வருவாராயினர். அப்பொழுதுதான் இவர் தம் மனைவியாருடன் இல்வாழ்க்கை நடத்துதலை மேற்கொண்டார். நாட்டாருடைய கடைசித் தம்பியார் மு. கோவிந்தராச நாட்டார் அதற்குமுன் இரண்டாண்டுகளாக நடுக்காவிரிக்கு ஏழுகல் தொலைவிலுள்ள திருக்காட்டுப்பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு நடந்து சென்று பயின்று வந்தவர் அப்பொழுது திருச்சிக்கு வந்து நாட்டாருடன் இருந்து இரண்டாவது பாரத்திற் சேர்ந்து படித்து வருவாராயினர்.

கற்பிக்கும் திறனும் புகழ் வளர்ச்சியும்

நாட்டார் கல்லூரியில் பாடங் கற்பிக்குங் காலங்களில் அவருடைய தோற்றமும், இன்சொல்லும், சொல்வன்மையும் குணநலங்களும் மாணவர்கள் யாவருடைய உள்ளத்தையும் கவர்ந்துவிடும். அவர்கள் இவர்பால் அளவுகடந்த அன்பும் மதிப்பும் உடையராய் இருந்து வந்தனர். இன்டர்மீடியேட்டு வகுப்பிற்குக் கட்டுரைக்கு உரிய பாடங் கற்பிக்கும் பொழுது அவற்றைப் பெரும்பாலும் அவர்களையே படிக்கும்படியாக விடுத்துத் திருவள்ளுவர், கம்பர் முதலாய புலவர்களையும், மருத்துவம், சோதிடம் முதலிய கலைகளையும், சைவம், வைணவம் முதலிய மதங்களையும், வேளாண்மை, வாணிபம் முதலிய தொழில்களையும், மற்றும் அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய பல திறப்பட்ட பொருள்களையும்பற்றிச் சொற்பொழிவுசெய்து மாணவர்களுடைய பொதுவறிவை வளர்ப்பர். பி. ஏ. வகுப்பிற்கு இரண்டாவது பகுதியில் தனியே தமிழ் எடுத்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆறுவது பிரிவிற்குச் சென்னை மாகாணத்தில் திருச்சி எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியில் மாத்திரமே ஆண்டுதோறும் தொடர்ச்சியாகப் பல மாணக்கர்கள் பயின்று வந்ததுடன் அதற்குரிய பதக்கம் பரிசில்களையும் பெற்று வந்தனர். அதனால் தமிழைப்பற்றிக் கல்லூரிக்குச் சிறந்த பெயருண்டாயிற்று. கல்லூரித் தலைவரும் ஏனைய ஆசிரியர்களும் நாட்டாரிடத்தில் மேன்மேல் அன்பும் மதிப்பும் உடையவர்களாயினர். கல்லூரித் தலைவர் நாட்டாரின் திறமை கருதித் தமிழாசிரியர்கட்கு அக்காலத்தில் தந்துவந்த ஊதியத்தைவிட மிகுதியாகவே மேலும் மேலும் தந்துவருவாராயினர்.

இவ்வாறிருக்கும் நாளில் 1920-ஆம் ஆண்டு ஜூன்மீ 20-ஆம் நாள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து 150—10—250 ஊதியமுள்ள தமிழ்ச் சொற்பொழிவாளர் வேலைக்கு நியமன உத்தரவு வந்தது. நாட்டாரவர்கள் நெடுங்காலமாகத் தாம் ஆற்றிவந்த எஸ். பி. ஜி. கல்லூரி வேலையை விடுத்து ஊதிய உயர்வு ஒன்றே கருதிப் புதிய வேலைக்குச் செல்ல அவ்வளவு விருப்பமில்லாதாராயிருந்தார். மற்றும் தம்முடைய தந்தை தாயர் முதிர்ந்த வயதினராயிருக்கும்பொழுது அவர்களைத் தனியே விடுத்து அவ்வளவு சேய்மையில் சென்றிருப்பதும் அவருக்கு அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் குறிப்பிட்ட தொடக்க ஊதியத்தை மாத்திரம் எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியில் கொடுப்பதாயின் இங்கேயே தங்கிவிடலாமென எண்ணினர். அப்பொழுது கல்லூரிக்குப் புதிய தலைவராய் வந்திருந்த சேம்ஸ் துரை ஏனைய ஆசிரியர்களோடு சூழ்ந்தபோது அவர்கள் நாட்டாரால் கல்லூரிக்கு மிகவும் நல்ல பெயர் உண்டென்றும், அவர் இதனை விடுத்துச் சென்றால் ஏதேனும் குறைவு நேரும் என்றும் சொன்னமையால் அந்த வூதியம் ரூபாய் 150-ம் தருவதாகச் சொல்லி அக்கல்

நாவலர், பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்

பிறப்பு: தாரண, சித்திரை, 2 (12—4—1884)

இறப்பு: சுபானு, பங்குனி, 15 (28—3—1944)

ஊரிலேயே இருக்கவேண்டுமென வேண்டினார். அதனாலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து உத்தரவில் 'பிரபேஷன்' எனக் குறிக்கப்பட்டிருந்ததாலும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துத் திருச்சியிலேயே தங்கிவிட்டனர்.

பெற்ரோர் மறைவு

பின்பு 15—6—1931-இல் நாட்டாருடைய தந்தையார் அவர்கள் நடுக்காவேரியில் சிவபதம் அடைந்தனர். 24—12—32-இல் அன்னையாரும் சிவபதமடைந்தனர். நாட்டார், அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பிற்கடன்களைக் குறைவரச் செய்துமுடித்தனர்.

எஸ். பி. ஜி. கல்லூரி வேலை முடிவு

அந்நாளிலே சீமையிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த புராட்டஸ் டேண்டு ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் திருச்சி எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியை மூடிவிடுவதென உறுதி செய்தனர். அதனால் 1933-ஆம் ஆண்டு, மேமீ 31-ஆம் நாளுக்குப் பின்பு நாட்டாருக்கு அக் கல்லூரி வேலை இலதாயிற்று.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரிய பதவி

மீட்டும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தமிழ்ச் சொற்பொழிவாளர் தேவை என்று விளம்பரம் வெளியானமையால் நாட்டார் அதற்கு மனுச் செய்தார். பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவினவராகிய இராசா, சர். அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்கள் நாட்டாருக்கு அவ் வேலை கிடைக்குமாறு விருப்பத்துடன் ஏற்பாடு செய்தனர். 1933 ஆகஸ்டு 13-ஆம் நாள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வேலைக்கு உத்தரவு வந்தது. அன்றே திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள தமிழ்ப் பண்டிதர்களும், அன்பர்களும் பெருந்திரளாகக் கூடித் திருவாளர் திவான்பகதூர் டி. எம். நாராயணசாமிப் பிள்ளை எம்.ஏ., பி.எல்., அவர்கள் தலைமையில் நாட்டாருக்குச் சிற்றுண்டி விருந்து நடத்திக் கையுறை தந்து சிறப்பித்தார்கள். அத் திங்கள் 16-ஆம் நாள் அண்ணாமலை நகர்சென்று புதிய வேலையை ஏற்றுக்கொண்டு பணியாற்றி அங்கும் மாணவர் உள்ளங்களை வழக்கம்போல் கொள்ளைகொண்டனர் இவருக்கு வயது 55 (12-4-1939) முடிந்த பின்னரும் 30-6-1940 முடிய வேலை நீட்டிப்புத் தந்திருந்தனர்.

அதன்பின் நாட்டார் குடும்பத்துடன் நடுக்காவேரி வந்து பின்பு 22—7—40 முதல் தஞ்சை நகரிலே உறைவிடம் அமைத்துக்கொண்டு தம் பெயரர்களை பள்ளியிற் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

புலவர் கல்லூரித் தலைமைப் பதவி

பின்பு கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உறுப்பாகிய கரந்தைப் புலவர் கல்லூரிக்குத் தலைவராக இருக்கும்படி அச் சங்கத் தலைவராக இருந்த செந்தமிழ்ப் புரவலர் இராவ் சாகிப்பு த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்களால் கேட்டுக்கொள்ளப்பெற்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்து இணைப்பிணைப்பெற்று 2-7-41இல் மேற்படி கல்லூரி திறந்தது முதல் நாட்டார் அதன் தலைவராக விருந்து ஊதியம் கருதாமலே பணியாற்றி வருகின்றனர்.

நாட்டார் இங்ஙனம் ஆசிரியராக இருந்து கற்பிக்குங் காலங்களில் மாணவர்களின் தேர்வுக்குரிய தமிழ்ப் பாடங்களை அவர்கள் கற்றால் போதும் என்று எண்ணாமல் பிறபாடங்களையும் நன்கு கற்கும்படியும் அவர்கள் வாழ்க்கையில் மேம்படுதற்குரிய ஊக்கமும் முயற்சியும் உடையராய் இருக்கும்படியும் அடிக்கடி தூண்டுவர். மாணாக்கருடைய நலங் குறித்துக் கடவுளை வேண்டுதலும் செய்வர்.

நாட்டாரிடம் கற்ற மாணக்கர் பலர் நெடுங்காலஞ் சென்றும் 'யான் நாட்டாருடைய மாணக்கர்' என்று பெருமிதத்துடன் கூறிக்கொள்வர்.

தொடர்புடைய கழகங்கள்

தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத் தொடர்பு

1911-ஆம் ஆண்டு மேமீ தஞ்சையில் கரந்தைத தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப் பெற்றது. அச்சங்கத்தின் இன்றியாமையாத உறுப்பினர் சிலர் திருச்சிராப் பள்ளியில் அலுவலில் இருந்தவர்கள் நாட்டாருக்குப் பழக்கம் ஆயினமையால் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தொடர்பு சங்கம் ஏற்பட்ட சில திங்கட்குள்ளாகவே உண்டாயிற்று. பின்னர்த் திருச்சியில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குக் கிளைச்சங்கம் ஒன்று நிறுவப் பெற்றது. கிளைச்சங்கத்து உறுப்பினர்களே பெரும்பாலும் தாய்ச் சங்கத்து வேலைகளையும் கவனித்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு செயலும் நாட்டாருடன் கலந்து சூழ்ந்து செய்யப்பட்டுவந்தது. சில பிறமொழிச் சொற்கட்கு நேரான தமிழ்ச்சொற்கள் 'வழக்கறிஞர்' 'நிலக்கிழவர்' 'கண்காணியார்' 'பொறிவலாளர்' 'ஆவணக்களரி' என்பன போல்வன நாட்டாராலேயே ஆக்கித்தரப்பட்டு இன்றும் பரவை வழக்கில் ஆளப்படுகின்றன. திருமண அழைப்பு முதலாயின முதன் முதல் அவராலேயே நல்ல தமிழில் எழுதப்பெற்றன. கரந்தைக் கிளைச்சங்க உறுப்பினர்கள் பலர் தமிழ்ப்பாடம் முறையாகக் கேட்டு வந்தனர். திருக்குறள், புறநானூறு, பத்துப் பாட்டு முதலியனவும், நன்னூல், தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் முதலியனவும் பாடம் நடத்தப்பட்டன. திருவாளர்கள் இராம நடேச பிள்ளை, இப்பொழுது திருச்சி ஈ. ஆர். ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழாசிரியராக இருந்துவருகின்ற வித்வான் ம. பெரியசாமி பிள்ளை, கூரத்தாழ்வார் முதலியார், எஸ். துரைசாமி பிள்ளை, சுப்பராய முதலியார் முதலானவர்கள் அப்பொழுது பாடங்கேட்டவர்கள் ஆவர்.

இவர்களுள் முதல் மூவரும் இடையறாது தொடர்ந்து பாடங்கேட்டவர்கள். இராம நடேச பிள்ளை சிறந்த குணங்களுடையவர்; செயிண்டு யோசேப்பு உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பதவி பெற்றுச் செவ்வனே அலுவல் பார்த்து வந்தவர்; இளம்பருவத்திலேயே அன்பர்கள் வருந்தும்படியாக இறைவனடி எய்தினர். அக்காலத்து நாட்டார் அவர்கட்கு மிகவும் பழக்கமாகவிருந்த திருவாளர் பா. வே. மாணிக்க நாயக்கர் அவர்கள் நாட்டார் வாயிலாகவே கரந்தைக் கிளைச் சங்கத்தார்கட்கும் நெருங்கிய பழக்கமுடையராயினர். நாயக்கர் அவர்கள் தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி செய்யும்போது தமக்கு ஏற்படும் ஐயங்களை நாட்டாரிடம் உசாவித் தெளிந்து கொள்வர். நாட்டார் கிளைச்சங்க உறுப்பினர்க்குப் பாடங்கற்பித்ததே அன்றி அடுத்தடுத்துச் சொற்பொழிவுகள் செய்தும், தாய்ச் சங்கத்தில் நிகழும் சிறப்புக் கூட்டங்கட்குச் சென்று தலைமை தாங்கியும், சொற்பொழிவாற்றியும் சங்கத்தாரையும், அவையோரையும் மகிழ்வித்து வருவர். சங்கத்தலைவராயிருந்த திருவாளர் த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கட்கும், மற்றைய உறுப்பினர்கட்கும் நாட்டார்பால் அன்பு மேன்மேல் பெருகி வளர்வதாயிற்று. 1922 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல்மீ நாட்டாரை நான் (வீ. உலகவூழியன்) முதல் முதல் உரத்தூரில் கண்டேன். அப்பொழுது என்னுடைய வயது 17. நான் கல்விகற்பதில் விருப்பமுடையேன் என்பதனை அறிந்து இவர் என்னைத் தம்முடனேயே அழைத்துச்சென்று தமிழ்ப் பாடங்கள் கற்பித்து வந்தார். யான் பயிலத் தொடங்கிய சில திங்களின்பின் திருவாளர்கள் ம. பெ. பிச்சையா நாட்டார், அ. சுயம்பிரகாச உடையார், ப. நடராசத் தென்கொண்டார், து. முத்துவேற்

சுண்டையார் முதலியவர்களும் அங்கு வந்திருந்து நாட்டாரிடம் தமிழ்ப்பாடங் கேட்டுவந்தனர். நாங்கள் எல்லோரும் நாட்டாரின் வீட்டிற்கு எதிரே இருந்த 'சைவசித்தாந்தசபை' யில் தங்கி யிருந் தோம். இவர்களுள் முன்னிருவரும் யான் பயின்று திருச்சியிலிருந்து நீங்கிய பின்னரும் நாட்டாரிடம் தமிழ்ப்பாடங் கேட்டு வந்தனர்; பின்னிருவரும் சில திங்கள்களே பயின்றனர். இவர்களுள் முன்னிருவரும் வித்துவான் பட்டம் பெற்று முறையே தூத்துக்குடியிலும், திருச்சியிலும், தமிழாசிரியராக உள் ளார்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளிச் சைவசித்தாந்த சபையின் தொடர்பு

நாட்டாரவர்கள் திருச்சிராப்பள்ளிக் குச் செல்வதன் முன்பு சரியாய் நடை பெறாதிருந்த சைவசித்தாந்தசபை நன்கு நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து தாம் அடிக்கடி அச்சபையில் சொற் பொழிவுகள் செய்துவந்தனர்; சபை உறுப்பினர்கள் பலர் தனித்தனியே கையில் புத்தகம் வைத்துக்கொண்டு பாடங்கேட்கும் முறையில் கேட்டுணரு மாறு பெரியபுராணம் முழுவதற்கும் முறையாகப் பொருள் விரித்துவந்தனர். அப்பொழுது உறுப்பினர்களேயன்றி சைவப்பற்றுடைய ஏனையரும் புராணங் கேட்கும் முறையில் வந்திருந்து கேட்டு மகிழ்வர். நாட்டார் பொருள்கூறுவது பாடஞ்சொல்லுவது போலவும், சொற் பொழிவு செய்வது போலவும் இருக்கும். திங்கட்கிழமையும் வெள்ளிக்கிழமையும் இவ்விரிவுரை நிகழும்.

திருச்சிராப்பள்ளித் தமிழ்பண்டிதர் மாநாடு

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் கிளைச் சங்கத்தோடும், சைவசித்தாந்த சபை யோடும் தொடர்புகொண்டு பணியாற்றி வரும் நாளில் தமிழ் வளர்ச்சியும் தமிழா சிரியரின் நிலையை உயர்த்துதலும் கருதி நாட்டாரவர்கள் மற்றைய கல்லூரித் தமிழாசிரியர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு தமிழ்நாடு எங்கணும் உள்ள தமிழ்ப்பண்டிதர்கட்கெல்லாம் அழைப் பனுப்பி வருவித்து 1923, 24, 25-ஆம் ஆண்டுகளில் திருச்சிராப்பள்ளியில் மூன்று முறை தமிழ்ப்பண்டிதர் மாநாடு சிறப்பாக நடைபெறச் செய்தார். அப் பொழுது திருவாளர் காலஞ்சென்ற பா. வே. மாணிக்க நாயகர் அவர்களும் திரு வாளர் டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை எம். ஏ., பி. எல்., அவர்களும் அவை நிகழ்வதற்கு உறுதுணையாயிருந்தனர்.

24-12-40-ல் சென்னையில், சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கச் சார்பில் சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாடு நடந்தது. இப்பேரவையிலே நாட்டா ருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டம் வழங் கப்பட்டது. இத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு 41, 42-ஆம் ஆண்டுகளில் உதவித்தலைவராக வும் 43-ஆம் ஆண்டில் தலைவராகவும் நாட்டார் இருந்துள்ளார்.

கல்லூரிகளின் மாணக்கர்கட்குச் சிறப் பாக ஆற்றிய தமிழ்ப்பணி

அந்நாளில் திருச்சியிலிருந்த மூன்று கல்லூரிகளின் மாணக்கர்களிலும் விருப்பமுடையவர் படித்துத்தமிழறிவை வளர்த்துக் கொள்ளுமாறு நாட்டாரும் திருவாளர் அ. சிவப்பிரகாசம் பிள்ளை முதலிய சில தமிழாசிரியர்களும் சேர்ந்து ஒரு பொதுவிடத்தில் வாரத்திற் சில நாட்கள் நன்னூல், திருக்குறள் முதலா யினவற்றைக் கற்பித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவ நாதம் அவர்களும் இப்பொழுது திருப் பூரில் வழக்கறிஞராக இருந்துவரும் டி. ஆர். சுந்தரம் பிள்ளையவர்களும் தாமும் உடன் இருந்து பயின்றதோடு அமைச்சர்கள்போல் பணியாற்றியும் வந்தார்கள்.

தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத்தின் தொடர்பு

இக்கழகத்தைச் சார்ந்த சைவசித்தாந்த சங்கத்தின் இரண்டாம் ஆண்டு நிறைவு விழா 30-12-1922-ல் நாட்டாருடைய தலைமையில் மிகவும் சிறப்பாக நடந்தேறியது. அது முதலாக அந்நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் தொடர்பு நாட்டாருக்கு உளதாயிற்று. 1923-ஆம் ஆண்டு முதல் அக்கழகத்தாரால் சிறந்த முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற "செந்தமிழ்ச் செல்வி" என்னும் திங்கள் வெளியீட்டிற்கு நாட்டார் அதன் இதழாசிரியர் கூட்டத்து உறுப்பினருள் ஒருவராகத் தொடக்க முதல் இருந்து வந்ததுடன் 1939-ஆம் ஆண்டு முதல் அக்கூட்டத்திற்குத் தலைவராக இருந்து வருகின்றனர். தொடக்க முதல் இவருடைய கட்டுரைகள் அத் திங்கள் வெளியீட்டை அழகு செய்து வருகின்றன.

கழகத்தாரின் விருப்பப்படி நாட்டார் பல நூல்கட்கு உரையெழுதி அளித்துள்ளனர். அவை பின்னர் விளக்கப்பெறும்.

விரிவுரைகள்

நாட்டார் சொற்பொழிவு செய்யும் போது தாம் கூற எடுத்துக்கொண்ட பொருளைத் தெளிவும், இனிமையும் அமைந்த குரலில் சொற்களை நிரல்படக் கோத்துத் தங்கு தடையில்லாமல்,

> "கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
> வேட்ப மொழிவதாம் சொல்"

என்னுங் குறட்கு இலக்கியமாகக் குறித்த கால அளவில் பேசி முடிப்பர். பேசுங்கால் நடத்தல், கையாட்டல், கனைத்தல், அசைதல் போன்ற வேண்டாச் செய்கைகளை அவர்பால் காண்டல் அரிது. சொன்ன சொற்களை மீண்டும் கூறுமலும் ஒருமைப் பன்மை மயக்கம் முதலாகிய இலக்கண வழுக்கள் இல்லாமலும், உயர்ந்த தனித்தமிழ் நடையில் பேசுவதைக் கேட்பவர்கள் அவற்றை அப்படியே அச்சுக்குக் கொடுக்கலாம் எனக் கூறுவர்.

எடுத்துக்காட்டாக மகாமகோபாத்யாயர் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் 1916-இல் இராயவரத்திலே சோழர் வரலாறு என்பதுபற்றி நாட்டார் அவர்கள் செய்த சொற்பொழிவையும், 1934-இல் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலே மகா வித்துவான் பிள்ளை அவர்களைப்பற்றிச் செய்த சொற்பொழிவையும் குறித்துத் தாம் சென்னைக்குச் சென்று எழுதிய கடிதங்களில் "நீங்கள் செய்த அரிய உபந்நியாசம் யாவர்க்கும் மிக்க இன்பத்தை விளைவித்ததாதலின் எல்லோரும் மகிழ்ந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்" என்றும், 'எல்லாருடைய மனத்தையும் அது கவர்ந்துவிட்ட'தென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இங்ஙனம் சிறந்த சொற்பொழிவாளராயும், தமிழ்ப் பணி செய்வதில் விருப்பமும் அதற்கேற்ற இனிய குணமும் உடையராயும் இருந்தமையால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பற்பல கழகங்களிலும் நாட்டாரைச் சொற்பொழிவாற்றுதற்கு விரும்பி அழைப்பர். இவரும் தம் உடல் உழைப்பு முதலியவற்றைக் கருதாமல் பல இடங்கட்கும் சென்று சொற்பொழிவுகள் செய்தும் சங்க விழாக்களிலே தலைமை தாங்கியும் பணி புரிவாராயினர். தமிழ் நாட்டில் இவர் சொற்பொழிவாற்றிய இடங்கள் நூற்றுக் கணக்காக இருக்கும்.

அவ்வாறே ஆண்டு விழாக்களில் தலைமை தாங்கிய இடங்களும் மிகப் பலவாகும். அவற்றுட் சிறப்பாகச் சிலவற்றை இங்கே எடுத்துக்காட்டுகின்றேன். அவை திருநெல்வேலிச் சைவசித்தாந்த சங்கம், சாத்தூர்த் தமிழ்ச்சங்கம், குளித்தலைக் கம்பன் செந்தமிழ்ச்சங்கம், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளிச் சைவசித்தாந்த சபை, பூவாளூர்ச்

சைவ சித்தாந்த சபை, பலவான்குடி மணிவாசக சங்கம், மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபை, திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மாணவர் கழகம், சைவசித் தாந்த மகாசமாசம், இளங்காடு மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கம், முருகன் செந் தமிழ்க் கழகம் முதலியனவாம். இவற் றுள் சாத்தூர்த் தமிழ்ச் சங்கத்தில் மும் முறை தலைமை தாங்கியுள்ளனர்; கரந் தைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும், திருச்சிராப் பள்ளிச் சைவசித்தாந்த சபையிலும் பலமுறை சிறப்புக் கூட்டங்களில் தலைமை தாங்கியும், சொற்பொழிவு செய்தும் போந்துள்ளனர். பூவாளூர்ச் சைவ சித்தாந்த சபை முதலியவற்றி லும் பற்பல முறை சொற்பொழிவாற்றி யுள்ளனர்.

1930-ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி, 11, 12, 13, 14-ஆம் நாட்களில் சென்னைப் பல் கலைக்கழகத்தின் சார்பிலே தொல்காப் பியம் என்பது பற்றி நாட்டார் நிகழ்த் திய அரிய ஆராய்ச்சியமைந்த சொற் பொழிவுகள் அனைவராலும் பாராட்டப் பட்டன. அண்ணாமலை நகரிலும் பல் கலைக்கழகச் சார்புச் சொற்பொழிவுக ளாக சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி முதலி யன நாட்டாரால் பேசப்பட்டுள்ளன.

1939-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத் திலேகொளும்பிலுள்ள அன்பர்களாலே அழைக்கப்பெற்று இவர் ஏ. எஸ். ஞான சம்பந்தன் என்னும் மாணவருடன் சென்று ஆங்குள்ள விவேகாநந்த சங் கம் முதலியவற்றில் சொற்பொழிவு செய்து மீண்டனர்.

9-3-1940-ல் சென்னையில் நடந்த கலித்தொகை மாநாட்டில் தலைவராக இருந்து நாட்டார் தம் அரிய விரிவுரை யால் அவையை அழகு செய்தனர்.

21, 22—3—1940-ல் திருப்பதியில் நடந்த அனைத்திந்தியப் பத்தாவது கீழ்த் திசைக்கலை மாநாட்டிற்குச் சென்று இவர் வஞ்சிமா நகரைப்பற்றி நிகழ்ந்த ஆராய்ச்சிச் சொற்போரில் கலந்து கொண்டனர்.

தனித் தமிழ்க் கல்லூரிக்கான முயற்சிகள்

1921-ஆம் ஆண்டு நாட்டாருக்குத் தனித் தமிழ்க் கல்லூரி ஒன்று நிறுவப் பெறல் வேண்டும் என்ற விருப்பம் உண் டாயிற்று. அதற்குரிய காரணங்களை அவர் வெளியிட்டுள்ள இவ்வறிக்கையில் காணலாம். "இந்நாட்டில் இக்காலத்தில் இருந்துவரும் கல்விமுறை பெரிதும் பிழைபாடுடையதென்று அறிஞர் பல ராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. தமது தாய் மொழியைக் கைவிடுத்து வேற்று நாட்டு மொழியாற் கல்வி கற்று வரும் புதுமை இவ்விந்திய நாட்டில் மாத்திரமே காணப்படுகிறது. பல கலை யுணர்வும்பெற்று அரிய செயல்கள் செய்தற் பொருட்டன்றோ கல்வி கற் பது? இப்பொழுதோ மாணவர்கள் வெறும் மொழிப்பயிற்சியின் பொருட் டே தமது கட்டிளமைப் பருவமெல்லாம் செலவிட்டுக் கலையுணர்வு பெறுதலின்றி உடலுரமும் குன்றுகின்றனர். மாண வர்கட்கு இருக்கவேண்டிய நற்குண நல் லொழுக்கங்கள் அருகி வந்துகொண் டிருக்கின்றன. மதவுணர்வு சிறிதும் பெறுதலின்மையால் அவர்கட்குத் தெய்வ நம்பிக்கையும் குன்றிவிட்டது. ஆசிரிய—மாணவர்களின் சம்பந்தம் பெரும்பாலும் உருக்குலைந்து நிற்கிறது. இவ்வாறாக நிகழ்ந்துள்ள குறைபாடு களுக்கு ஓர் எல்லை இல்லை. இந்நிலை மையில் வறிதே காலந்தாழ்க்காது நம் நாட்டுக் கல்வி முறையைத் திருத்துவது இந்திய நன்மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பட்டுள்ள கடனாகும்."

இக்கடனுணர்ச்சியுடன் நாட்டார் அவர்கள் குருகுலம்போன்ற கல்லூரி ஒன்றினைத் "திருவருட் கல்லூரி" என் னும் பெயரால் தாமே நிறுவத்துணிந்து அதன்பொருட்டுத் தமிழ்நாட்டின் சில

பகுதிகளில் கையொப்பமும் வாங்கி வருவாராயினர். ஏழாயிரம் உரூபாய் வரையில் பல அன்பர்களால் கையொப்பம் இடப்பட்டன. நாட்டார் பின்னும் பிறவிடங்களிலும் முயன்றால் நூறாயிரம் உரூபாய் வரையில் எளிதில் கையொப்பம் ஆகும் என்பதனை நானும் உடனிருந்து அறிந்துள்ளேன். ஆனால் அந்நாளிலே கல்லிடைக்குறிச்சியில் திரு வ. வே. சு. ஐயர் அவர்களால் தொடங்கப்பெற்ற "குருகுலம்" என்னும் கல்விச்சாலை நடைபெறுதற்கு ஏற்பட்ட தடைகளை நினைந்தும், தாம் குடும்பத்தையும் கல்லூரி ஆசிரியப் பதவியையும் விடுத்துத் தனியாக இதன்பொருட்டு முயலுதல் தம் நிலைமைக்குப் பொருத்தமில்லாததலை எண்ணியும் மேற்கொண்டு கையொப்பம் வாங்காமலும், முன்பு கையொப்பம் வைத்தவர்களிடமிருந்து அத்தொகைகளைப் பெறுதற்கு முயலாமலும் அம்முயற்சியை நெகிழவிட்டனர். அம்முயற்சியானது இடையீடுபட்டது இவருக்குத் தோல்வியேயாயினும் 'உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்' என்னும் பெரியாரின் பொன்மொழிக் கிலக்காய் இவர்கள் உள்ளஞ் சென்றது என அமைவோமாக.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக முயற்சி

1925-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுமீ 23-ம் நாளிலே தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ்நாட்டு வளர்ச்சி நெறி அமைச்சர் திவான்பகதூர் டி. என். சிவஞானம் பிள்ளை அவர்களுடைய தலைமையிற்கூடிய ஒரு கூட்டத்தில் கலையறிவு, நாகரிகம், பொருட்டுறை, கைத்தொழில், வேளாண்மை முதலியவைகளில் தம் பழம்பெருமைக் கேற்ப மேம்படுதற் பொருட்டாகத் தமிழர்கட்குத் தனியே ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப் பெறல்வேண்டும் என முடிவு செய்து அம்முயற்சியைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கெனப் பன்னிருவர் அடங்கிய கழகம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்றது. அக்கழக உறுப்பினருள் நாட்டாரும் ஒருவராவர். பின்பு அக்கழகம் திருச்சிராப்பள்ளியில் திருவாளர் டி. என். சிவஞானம்பிள்ளையவர்கள் தலைமையில் கூடியது. அப்பொழுது பற்பல கல்லூரித் தலைவர்களும் வேறு சில தக்கவர்களும் அக்கழகத்துக்கு உறுப்பினராகச் சேர்க்கப்பெற்றனர். கழக அமைச்சராகிய திருவாளர் எம். எஸ். பூரணலிங்கம்பிள்ளை பி. ஏ., எல். டி., அவர்களால் கழக உறுப்பினர்கட்கும், ஏனையோர்க்கும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவுதல் பற்றிய பல கேள்விகள் அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் விடுத்த விடைகளும் தொகுக்கப்பட்டன. பின்னர்த் திருச்சியிலேயே இதன்பொருட்டு மற்றொரு மாநாடும் நடந்தது. பின்பு 1925-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்மீ 24-ம் நாளிற் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிமன்றத்தில் (Senate) திருவாளர் டி. வி. சேஷகிரி ஐயர் அவர்களால் தமிழ்நாட்டுக்கெனக் குறைந்தது ஒரு பல்கலைக்கழகமாவது நிறுவப்படல் வேண்டும் எனவும், அதற்கு அரசியலார் உடனே முயற்சி எடுத்துக் கோடல் வேண்டும் எனவும் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பெற்று நிறைவேறியது. அதன்பின் அரசியலார், இராமநாதபுரம் அரசர் மாட்சிமிக்க முத்துராமலிங்க சேதுபதி அவர்கள் தலைமையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்பற்றி ஆய்ந்து முடிவுசெய்ய ஒரு குழுவை நிறுவினர். அக்குழுவின் செயலாளராய் இருந்த சர். பி. டி. இராசன் அவர்களால் பலருக்கும் கேள்விகள் அனுப்பப்பட்டன. பின்பு அக்குழுவினர் தமிழ் நாட்டின் பலவிடங்களிலும் சென்று நேரிலும் உசாவி அறிந்தார்கள். தமிழ்ப் புலவர் பொருட்டு முந்திய கழகங்களில் உறுப்பினராயிருந்த நாட்டார் தமக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த கேள்விகட்கு விடையெழுதிச் செயலாளர்க்கு அனுப்பியதோடு 8-4-1927-ல் திருச்சிக்குவந்த அக்குழுவினர் வினக்கட்கு எழுதிவிடுத்தன.

வும் நேரில் கூறியனவும் பின்னுள்ளவையாகும்.

தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தின் இன்றியமையாமை

"தமிழ் நாடானது மற்றைய நாடுகளுடன் ஒத்துப்பார்க்குமிடத்தில் இப்பொழுது பொருள்நிலை, மன்பதை ஒற்றுமை முதலியவற்றில் மிகவும் பிற்போக்கடைந்துளது. தமிழ் நாட்டிலே இரண்டொரு வகுப்பினர் தவிர மற்றைய பெரும்பாலோர் கல்வியிலும் மிகுந்த கீழ்நிலையில் இருக்கின்றனர். சில வகுப்பினர் அரசியல், மதம் என்பவற்றில் சிறிதும் உரிமை யில்லாதவராய் இருக்கின்றனர். அரசியல் உரிமை ஏற்பட்டு வருகின்ற இந்நாளில் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தற்குரிய சொல்லுரிமையாளர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கினராவது தங்கள் சொல்லுரிமையின் கருத்தை அறிந்திருப்பார்கள் என எண்ண இடமில்லை. கற்றவர்களுக்குள்ளும் வேலையில்லாக் குழப்பம் மிகுந்து வருகின்றது. இவற்றை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துச் சூழும்போது கல்வியை எளியவர்களும் பெறத்தக்க வகையிலும், கற்றவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைப் பிறர் உதவியின்றி நடத்தத் திறமையுள்ளவர்கள் ஆகும் வகையிலும் திருத்தியமைத்துப் பரவச் செய்தற்கு ஒருவந்தம் ஏற்பட்டுள்ளமை புலனாகும். மேலும் கல்வி கற்பது வயிற்றுப் பிழைப்புக்கே என்னும் எண்ணம் மாறி அறிவை வளர்த்து மக்கட் பிறப்பைப் பயனடைவதற்காக என்னும் எண்ணம் ஓங்கும்படியும் கல்வி முறை திருத்தப்பெறல் வேண்டும்.

"தமிழ் நாடானது மிகப் பழைய காலத்திலேயே நாகரிகத்திற் சிறந்திருந்த தென்பது வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் பலராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரம், பத்துப்பாட்டு முதலிய தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்தும், பிற நாட்டிலிருந்து நாடு சுற்றிப்பார்க்கும் வேட்கையில் வந்தோர்களின் குறிப்புக்கள் முதலியவற்றிலிருந்தும் தமிழர்கள், பழங்காலத்தில் வேளாண்மை, கைத்தொழில், வாணிகம், சிற்பம் முதலியவற்றில் மேன்மை யடைந்திருந்த செய்தி நன்கு புலப்படுகிறது. இப்பொழுது கேட்போர் முடியாதது 'பொய்' என்று நினைக்கத் தகுந்த அருமையான மெல்லிய ஆடைகள் அப்பொழுது தமிழரால் நெய்யப்பட்டன. கி. மு. பத்துப் பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளின் முன்பே தமிழர்கள் கடல்வழியாகக் கிரேக்கர், எகித்தியர் முதலானவர்களோடு வாணிகம் செய்து தமிழ் நாட்டின் செல்வத்தைப் பெருகச் செய்தனர். அக்காலத்தில் அரசியலுள்ளிட்ட எல்லா செயல்களும் தமிழ் மூலம் நடைபெற்றமையாலும் தமிழ் வேந்தர்கள் சங்கங்கள் முதலியவற்றின் வாயிலாகத் தமிழைப் போற்றி வளர்த்தமையாலும் தமிழ்மொழி மிக்க திருத்தமும், வளர்ச்சியும் அடைந்திருந்தது. சமயநெறியிலும் தமிழ்நாடு தலைமையுற்றிருந்த தென்பது சைவ வைணவப் பெரியார்கள் ஆசிரியர்கள் என்போரின் தோற்றத்தாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எண்ணிறந்த திருக்கோயில்களாலும் வெளிப்படும்.

"இப்பொழுது ஆந்திரநாடு தனக்கென ஒரு கழகம் ஏற்படுத்திக்கொண்டுவிட்டது. கேரள நாடும் விரைவில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் நிலைமையில் உள்ளது. 24-10-1925-ல் நடந்த சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் செனட்டுச் சபைக் கூட்டத்தில், காலஞ்சென்ற மதிப்புக்குரிய டி. வி. சேஷகிரி ஐயர் அவர்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்துவதன் பொருட்டாகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து பேசியபொழுது எடுத்துக் காட்டியவாறு ஆந்திரநாடு, கேரள நாடுகளைவிடத் தமிழ் நாட்டில் கல்லூரிகளின் தொகையும், மாணக்கர்களின் தொகையும் இரண்டு பங்கிற்கு மேலாக உள்ளன. இக்காரணங்களால், தமிழ்

நாடானது பிறவற்றினும் முற்படத் தனக்கெனக் கழகம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்திருப்பின் அது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். இப்பொழுது ஆந்திரநாடு வழிகாட்டிய பின்பேனும் இதனை நிறைவேற்ற வேண்டியது தமிழ் நாட்டின் இன்றியமையாக் கடமை ஆகும்.

"இப்பொழுதுள்ள சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைக் கொண்டே நான் மேலே காட்டிய குறைகளை எல்லாம் நீக்கித் தமிழ் நாட்டிற்கு நன்மை செய்து விடலாமென் நினைப்பது பகற்கனவாகும். அதற்கு அத்தகைய ஆற்றல் இருக்குமாயின் அது இதற்கு முன்பே வெளிப்பட்டிருக்கவேண்டும். சென்னைக் கழகமானது தமிழை எவ்வளவு புறக்கணித்துத் தாழ்த்தியும் அதன் வளர்ச்சியைத் தடுத்தும் வந்திருக்கிறது என்பதனை இப்பொழுது நான் எடுத்துக் காட்டுவது அத்துணை நாகரிகமாயிராது. அன்றியும் தமிழ் நாட்டினர்க்கு 'யாம் தமிழர்' என்ற உணர்ச்சியும் நாட்டுப் பற்றும் உண்டாவதற்குத் தமிழின் பேரால் தனித்த கழகம் ஏற்படுவது இன்றியமையாதது.

"தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுவதனால் சென்னைச் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தடையுண்டாகுமென்றாவது, இரு கழகத்திற்கும் முரண்பாடு உண்டாகுமென்றாவது நினைக்கக் காரணமில்லை. இரு கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் வெவ்வேறான நோக்கங்கள் உள்ளன. எல்லா நாடுகட்கும் பொதுவான உயர்ந்த நூலாராய்ச்சிகளும், சட்டத் தேர்வுகளும், பொறிக்கலை, கைத்தொழிற் கல்வி முதலியனவும் சென்னைக் கழகத்தின் நோக்கங்களாக இருத்தல் கூடும்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கங்கள்

"தமிழ்மொழி, தமிழரின் வரலாறு, நாகரிகம், வினைத்திறம், என்பவற்றின் வளர்ச்சி இதன் தலைமையான நோக்கங்களில் ஒன்றாதல் வேண்டும். இதன் பொருட்டுத் தமிழானது எல்லா வகுப்புகளினும் கட்டாய முதன் மொழியாக வைக்கப்பெற்று, தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களும் கல்வெட்டுகளும் அவற்றின் ஆராய்ச்சிகளும் விரிவாகக் கற்பிக்கப் பெறவேண்டும்.

"வரலாறு, கணிதம் முதலிய எல்லாக் கலைகளும் தமிழ் வாயிலாகக் கற்பிக்கப் பெறல்வேண்டும். கற்கும் கால அளவையும், பொருட் செலவையும் சுருங்கச் செய்து கல்வியை மிகுதியாய்ப் பரப்புதற்கு இஃது இன்றியமையாதது. இக்கொள்கையே இக்கழகத்திற்கு உயிர் நிலையாகற்பாலது. கற்பிக்கப்பெற வேண்டிய எல்லாக் கலைகட்கும் இப்பொழுது தமிழில் நூல்கள் இல்லையாயினும் தமிழ் வாயிலாகக் கற்பிப்பது என்னும் கொள்கை உறுதியாகிவிட்டால் மிக விரைவில் நூல்கள் ஏற்பட்டுவிடும். அன்றியும் அதன் பொருட்டு ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் புலமையுடையோர்களைக்கொண்ட ஒரு குழு ஏற்படுத்தி நாலைந்து ஆண்டுகளுக்குள் நூல்கள் எழுதி வெளிப்படுத்துதல் செய்யலாம். இத்தனை ஆண்டுக்குள் எல்லாம் தமிழ் வாயில்லாகத் கற்பிப்பது என்று வரையறை செய்துவிட்டு, அதுவரையில் ஒவ்வொன்றாகக் கற்பித்து வரலாம். ஆங்கிலத்திலுள்ள கலைகளையெல்லாம் தமிழில் மொழி பெயர்க்க முடியாதென்றாவது, தமிழில் ஏற்ற சொற்கள் இல்லை என்றாவது கூறுதல் சரியன்று. தமிழில் வேண்டிய சொற்கள் உள்ளன. தக்கோர்கள் மொழி பெயர்த்தால் எளிதில் முடியக்கூடும்.

"விருப்பப்பாடங்களில் வேளாண்மை, வாணிகம், சிற்பம், கைத்தொழில் என்பவற்றில் யாதேனும் ஒன்று கட்டாயமாக எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.

"விருப்பப்பாடங்களில் சமயக் கல்வியும் மருத்துவமும் சேர்க்கப்பெறல்

வேண்டும். சமயக் கல்விக்குச் சைவத் திருமுறைகளும், வைணவப் பிரபந்தங்களும், சைவசித்தாந்த நூல்களும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பெறவும், மருத்துவக் கல்விக்குத் தமிழ்ச் சித்தர் நூல்கள் ஆராயப் பெறவும் வேண்டும்.

"கல்வியில்லாத வகுப்பினர்களும் பெண்பாலாரும் கற்பதற்கு மிகுதியான வசதிகள் செய்யப் பெறவேண்டும்.

பிற மொழிகளின் நிலைமை

"ஆங்கில மொழியானது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் உருவெய்திய ஆறுண்டுகள் வரை கட்டாய இரண்டாவது மொழியாக இருக்கலாம். அதன்பின் விருப்பப் பாடமாக அமைதல் வேண்டும். வடமொழியும் விருப்பப் பாடங்களில் ஒன்ருகச் சேர்க்கப் பெறல் வேண்டும். அன்றியும் நாட்டு மொழிப் பட்டத் தேர்வுகட்கு இப்பொழுதுபோன்றே அது வைத்து நடத்தப்படவேண்டும். வடமொழியும் கட்டாய பாடமாக எல்லா வகுப்புகளிலும் வைப்பதென்பது இயற்கைக்கு ஒத்ததன்று. அது கல்வியை மிகுத்தல் என்னும் நோக்கத்திற்கு மாருகக் குறைத்தலையே செய்யும். மக்களால் பேசப்படுவதாகவோ, அரசியல் நடவடிக்கைக்குரியதாகவோ இல்லாத அம்மொழியை அங்ஙனம் வைப்பதற்குக் காரணமும் இல்லை. கட்டாய பாடமாக இல்லாததனுல் அதன் மதிப்புக்கும், இப்பொழுதுள்ள பயிற்சிக்கும் குறைவு வருதற்கிடமில்லை. மற்றைய திராவிட மொழிகளும் விருப்பப் பாடத்தில் சேர்க்கப்படலாம்.

கழகத்தின் தலைமையிடம்

"திருச்சிராப்பள்ளியில் முதல் வகுப்புக் கல்லூரி மூன்றும், இரண்டாவதுவகுப்பு மாதர் கல்லூரி ஒன்றும் இருக்கின்றன; முதன்மையான தொழிற்சாலை ஒன்றும் உளது. தமிழ் நாட்டின் நடுவாகவும், நாற்புறமும் போக்குவரவு வசதியமைந்ததாகவும் இந்நகர் உளது. இவ்வளவு பொருத்தம் வேறெந்த இடத்திலும் காணப்பெற இல்லை. முன்பு தமிழ்ச் சங்கம் இருந்தது என்னும் உலகுரையானது மதுரைக்கு இதனைவிட ஏற்றங் கொடுக்கக் கூடும். திருச்சிராப்பள்ளியும் தொன்றுதொட்டு அரசர்களின் தலைமையிடமாகவும், தமிழை வளர்த்த இடமாகவும் இருந்தே வருகிறது; கிறித்தவர்களுக்கும், மகம்மதியர்களுக்கும் முக்கிய இடமாகவும் இருக்கிறது. இக் காரணங்களால் திருச்சிராப்பள்ளியே தலைமையிடமாக நான் கருதுகிறேன்."

தமிழ்நாட்டில் உள்ள பலரும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவுவதன் இன்றியமையாமையை தெரிவித்த பின்னர் அரசியலார் அதுபற்றி முயற்சி எடுப்பதற்குள் (இராசா-சர்) அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்கள் சிதம்பரத்தில் நிறுவி நடத்திவந்த மீனுட்சி கல்லூரியையும், அதன் உறுப்புகளாக் உள்ள கீழ்நாட்டுமொழிப் பண்டிதர் பயிற்சிக் கல்லூரியையும், கீழ்நாட்டு மொழிக் கல்லூரியையும் ஒன்று சேர்த்து அரசியலாரின் இசைவுபெற்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவினமையால் தமிழ்மொழி, தமிழர் நாகரிகம் முதலியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அதுவே அமையும் என்னுங் கருத்தால் முன்பு மேற்கொண்டிருந்த தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக முயற்சி நெகிழவிடப் படுவதாயிற்று.

நூல்களும் உரைகளும்

நாட்டார் திருச்சி எஸ். பி. ஜி. கல்லூரியில் தமிழ்ப் புலமை நடாத்திய பொழுது தமிழ்ப் புலவர் திருவாளர் மு. இராகவ ஐயங்கார் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற "வேளிர் வரலாறு" என்னும் ஆராய்ச்சி நூல் இரண்டாண்டுகட்கு இன்டர்மீடியேட் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. நாட்டார் அதனைப் பாடம் நடத்தியபொழுது அதன் முடிவுகளெல்லாம் மாறுபாடுள்ளனவாகத் தோன்

றினமையின் அவற்றை மறுத்து 1915-ஆம் ஆண்டில் "வேளிர் வரலாற்று ஆராய்ச்சி" என்னும் பெயருடன் ஒரு நூல் எழுதிக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூன்றாவது ஆண்டுவிழாவிற் கூடிய பேரவையில் அதனைப் படித்துப் பின் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். அதனைக் கண்ணுற்ற தமிழ்ப் புலவர் பலரும் நாட்டாருடைய அறிவாராய்ச்சித் திறங்களை வியந்து பாராட்டினர். அக்காலை 16-9-1915-இல் (பண்டிதமணி) மு. கதிரேசச்செட்டியார் அவர்கள் அதனைப் படித்து எழுதிவிடுத்த கடிதமாவது:

"அன்புள்ள ஐயா, சுபம். தாங்கள் எழுதி வெளியிட்ட 'வேளிர் வரலாற்றின் ஆராய்ச்சி' என்னும் புத்தகம் ஒன்று உரிய காலத்தே வரப் பெற்றேன். யான் குற்றால முதலிய தலங்கட்குச் சென்று வந்தமையாலப்பொழுதே பதிலெழுதக்கூடவில்லை. மன்னிக்க வேண்டும்.

"ஆராய்ச்சியை முற்றும் படித்துப் பார்த்தேன். வரலாற்றுரைகாரரின் கருத்துக்கள் பல முறையாகக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் காட்டும் ஏதுக்கள் திட்பமுள்ளவைகளாயும், நடுநிலை திறம்பாதனவாயு மிருக்கின்றன. கற்றுணர்ந்தோரெழுதுங் கண்டனமிதுவென்று அறிவுள்ளோருணருமாறு செய்திருக்கின்றீர்கள். வரலாற்றுரைகாரர் தங்கருத்திற் கெதிர்ப்பட்டாரெல்லாரும் வேளிரென்று கூறிச் செல்லும் இயல்பைச் செவ்வனே கண்டு மறுத்திருத்தல் பெரிதும் மகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கின்றது. இத்தகைச் செயலில் தலையிட்டு முன்வருதல் நம் தமிழ்ப்புலவரிடத்து மிகுமாயின் நம் தமிழின் இயல் இன்னும் விசேட நலமுடையதாகும்."

அன்பன்,
(ஒ-ம்) மு. கதிரேசன்.

நாட்டார் 'வேளிர் வரலாற்றை' இங்ஙனம் மறுத்தெழுதினராயினும் அதன் ஆசிரியர் அன்பும் மதிப்பும் உடையவரே என்பது பல ஏதுக்களால் அறிஞர் அறிதல் கூடும்.

1919-ஆம் ஆண்டில் 'நக்கீரர்' என்ற அரிய ஆராய்ச்சி நூல் இவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. அதற்கு முன்பு செல்வகேசவராய முதலியார் எழுதிய திருவள்ளுவர், கம்பர் என்னும் நூல்களேயன்றி வேறு தமிழ்ப் புலவர்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி நூல்கள் வெளி வந்ததில்லை. பல அதிகாரங்களாகப் பாகுபாடு செய்துகொண்டு செவ்வனே ஆராய்ந்து புலவர் வரலாற்றை முதல் முதல் நாட்டாரே எழுதி வெளியிட்டாராவர். பின்பு 1921-ஆம் ஆண்டில் கபிலர் என்னும் ஆராய்ச்சி நூலையும் அம்முறையிலேயே ஆராய்ந்து எழுதி வெளியிட்டனர். இவ்விரு நூல்களும் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பெயரால் வெளியிடப்பட்டன. இவ்விருநூல்களும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களிலும் காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகத்திலும் உள்ள உயர் வகுப்புகட்கும் இலண்டன் பி. ஏ. வகுப்புக்கும் பாடமாக வைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1923-ஆம் ஆண்டு 'கள்ளர் சரித்திரம்' என்ற அரிய ஆராய்ச்சி நூல் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. பண்டு உயர் நிலையிலிருந்து கல்வி முதலியவற்றில் பிற்போக்கடைந்து வந்த தம்முடைய மரபினரின் முன்னேற்றங் கருதி இந்நூல் இயற்றப்பெற்றதாகும். இது வெளியான பின் தமிழ்நாட்டிலன்றி இலங்கை பருமா, மலேயா நாடுகள், ஆப்பிரிக்கா, சுமத்திரா, சாவா முதலிய நாடுகளில் இருந்தும் இம்மரபினர்கள் இந்நூலை வருவித்துக் கற்பாராயினர். இந்நூலினாலே புதியதோருணர்ச்சியும், ஊக்கமும் உண்டாயின என்பதில் ஐயமில்லை. இந்நூல் ஒருமரபினரைப்பற்றி எழுதப் பட்டதாயினும் தமிழர்கள் பொதுவாக அறிந்துகொள்ளவேண்டிய பல அரிய கருத்துக்களைத் தன்னகத்துக் கொண்

டுள்ளது. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத அய்யர் அவர்கள் இதன் ஆராய்ச்சியைப் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளார். 1930-ஆம் ஆண்டில் திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை எம். ஏ., எம். எல். அவர்கள் தாம் எழுதிய "தமிழ் இலக்கிய வரலாறு—முதற் புத்தகம்" என்னும் நூலில் நாட்டாரைப்பற்றி எழுதி வருமிடத்து "இவரது வரலாற்று ஆராய்ச்சியின் திட்பநுட்பங்கள் கள்ளர் சரித்திரம் என்னும் இவரது உரை நடை நூலிற் காணப்படும்" என எழுதியுள்ளனர். திருவாளர் மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் தமது ஆராய்ச்சி நூலொன்றில் இந்நூலிலிருந்து மேற்கோள் எடுத்தாண்டிருப்பதும், 'தமிழ் லெக்ஸிகன்' அநுபந்தத்தில் இதில் உள்ள பல சொற்களை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதும் தமிழாராய்ச்சி செய்வார்க்கு இந்நூல் பயனுடையதாய் இருக்கின்றதென்பதனைப் புலப்படுத்தும்.

1925-ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்கக் கீழ்கணக்குகளில் 'இன்னா நாற்பது' 'களவழி நாற்பது' 'கார் நாற்பது' என்பவற்றிற்கும், 'ஆத்திசூடி' 'கொன்றைவேந்தன்' 'வெற்றிவேற்கை' 'மூதுரை', 'நல்வழி' 'நன்னெறி' என்னும் நீதி நூல்களுக்கும் திருந்திய முறையில் உரையும், முகவுரையும் நாட்டாரால் எழுதி அளிக்கப்பட்டன.

30-11-1925-ல் ஷை கழகத்தினர் வேண்டுகோட்கிணங்கப் பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற் புராணத்திற்கு நாட்டார் உரை எழுதத்தொடங்கிக் கடைக்குச் சிறந்த நண்பரும், கூரிய அறிவும் நல்ல புலமையும் உடையவரும் ஆகிய திருவாளர் அ. மு. சரவண முதலியாரவர்களைத் துணையாகக்கொண்டு எழுதிவந்து ஐந்தேகாலாண்டின்பின் 7-2-1931-ல் அவ்வுரையை முடித்து அளித்தனர். அடிக்கடி நோயின் நலிவுக்குட்பட்டிருந்தமையாலும் வேறு பல அலுவல்களாலும் திருவிளையாடல் உரை முற்றுப்பெறுதற்கு இத்துணைக்காலம் நீட்டிப்பதாயிற்று. இவ்வுரை தமிழ் மக்கள் பலராலும் பாராட்டிப்பயிலப் பெற்று வருகின்றது. இதற்கிடையே 1926-ஆம் ஆண்டில் "கண்ணகி கற்பு மாண்பு" என்னும் ஆராய்ச்சி நூலும் 1928-ஆம் ஆண்டில் "சோழர் சரித்திரம் — முதற்பாகம்" என்னும் வரலாற்று நூலும் நாட்டாரால் எழுதப்பட்டன.

பாகனேரித் தனவைசிய இளைஞர் சங்க வெளியீடாக அச்சிடுதற்குச் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, அகநானூறு என்னும் மூன்று நூல்கட்கும் உரையெழுதித்தருமாறு திருவாளர் பாகனேரி வெ. பெரி. பழ. மு. காசிவிசுவநாதன் செட்டியார் அவர்களால் கேட்டுக்கொள்ளப்பெற்று 11-11-1940-ல் சிலப்பதிகார உரையைத் தொடங்கி எழுதிவந்து 9-3-1942-ல் நாட்டார் முடித்தனர். இவ்வுரை எழுதும்பொழுது சில காலங்களில் உடன் இருந்து உதவி புரிந்தவர் நன்னிலம் போர்டு உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமைத் தமிழாசிரியரும் சிறந்த தமிழறிவுடையவரும் ஆகிய திருவாளர் வித்வான் செ. சிங்காரவேலுச் சேதிராயர் ஆவர். இவ்வுரையானது தமிழறிஞர் பலராலும் பாராட்டப்படுவதனை யாவரும் அறிவர். சிலப்பதிகார உரை தொடங்கிய சில திங்களுக்குப்பின் அகநானூற்று உரையும் அது தொடங்கிய சில திங்களின் பின் மணிமேகலையுரையும் தொடங்கப்பெற்றன. இடையே நாட்டார் திருச்சி அகில இந்திய வானொலியிற் பேசியனவும், 'செந்தமிழ்ச்செல்வி' 'தமிழ்ப்பொழில்' முதலியவற்றில் வெளியிட்டனவுமாகிய கட்டுரைகளில் சிலவற்றைத் தொகுத்துக் கட்டுரைத்திரட்டு 'முதற்பகுதி' என்னும் பெயரால் வெளியிட்டதுடன் நான்கு ஐந்தாம் பாரங்கட்குச் 'செந்

தமிழ்ப் பூம்பொழில்' என்னும் பெயருடன் தமிழ்ப்பாட புத்தகங்களும் வெளியிட்டனர்.

நாட்டார் அகநானூற்றுரையினைத் திருவையாற்று அரசர் கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராகவிருந்த கரந்தைக் கவியரசு திருவாளர் ஆர். வேங்கடாசலம் பிள்ளை அவர்களைத்துணையாகக் கொண்டு எழுதி முடித்தனர். இதன் அச்சுவேலை இன்னும் சில திங்களில் நிறைவெய்தக் கூடும். அகநானூற்று மூலங்களின் உண்மைப் பாடங்கள் காண்டற்கும் உண்மைப் பொருள் துணிதற்கும் நாட்டார் எவ்வளவுமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பார் என்பதனைச் சங்க நூல் சிறிது பயின்றாரும் அறிவர்.

இப்பொழுது மணிமேகலை உரையையும் அவர்கள் புதல்வியார் வித்வான் திரு. சிவ. பார்வதியம்மையாரின் துணைகொண்டு எழுதி முக்காற் பகுதி முடித்து விட்டனர். சில திங்களில் அதுவும் முற்றுப்பெறும்.

கட்டுரைகள்

செந்தமிழ், தமிழ்ப் பொழில், செந்தமிழ்ச் செல்வி, சித்தாந்தம், தமிழர், கலாசிந்தாமணி, விவேகோதயம், பூரணசந்திரோதயம், குமரன், நச்சினார்க்கினியன், தமிழ்ச்செல்வி, தாய்நாடு, ஈழகேசரி, ஆநந்தபோதினி முதலிய பத்திரிகைகளில் நாட்டார் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். இவைகளுள் 'தமிழ்ப் பொழில்' 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' என்பவற்றுள் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் மிகப் பலவாகும். இவற்றிலே பொய்கையார், இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர், 'நத்தம் போற்கேடும்' என்னும் குறளுரை, வித்துவான் திருவாளர் வேங்கடராசலு இரட்டியாருடைய 'கபிலர் ஆராய்ச்சி' என்பனபற்றி நாட்டார் எழுதிய ஆய்வுரைகளும், மறுப்புரைகளும் நாட்டாருடைய பேராற்றலையும் கூர்த்த அறிவினையும் இனிது விளக்கி நிற்கின்றன. யாப்பருங்கல ஆசிரியர் பெயர் அமிதசாகரனார் என்றேயிருக்கவேண்டுமென நாட்டார் எழுதிய பின்பே முன் பிழைபட எழுதிவந்த பலரும் தம் பிழையினைத் திருத்திக் கொண்டனர்.

குடும்பம்

நாட்டாருடைய அடுத்த தம்பியார் மு. தியாகராய நாட்டார் நடுக்காவேரியில் தம் மனைவியாருடன் வாழ்க்கையை நடாத்திக்கொண்டு சிறப்புடன் இருந்து வருகின்றனர். அவர்க்கு அடுத்த தம்பியாகிய மு. பஞ்சநத நாட்டார் என்பவர் மணமான பின்னர்த் தம் இளமைப் பருவத்திலேயே 1927 ஜூலை 3-ஆம் நாள் இறைவன் திருவடியையெய்தினர். தமக்கு நன்னெறியில் ஒழுகும் மக்கள் நல்வர் இருத்தலால் தம்மைத் தயரதர் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் முத்துச்சாமி நாட்டார் அவர்களுடைய காலத்திலேயே இத்தகையதொரு இன்னல் நிகழ நேர்ந்தது.

இவருடைய கடைசித் தம்பியாராகிய மு. கோவிந்தராய நாட்டார் நாட்டாருடன் இருந்து பள்ளியிற் படித்துவருகிற காலத்தில் மிகவும் ஊக்கத்துடன் பயின்று தாம் சிறப்புறத் தேறுவதற்கேற்பவே உதவிச் சம்பளமும் பெற்றுப் படித்துவந்தனர். கல்லூரியிலே பி. ஏ. வகுப்பில் ஆறாவது பகுதித் தமிழ் எடுத்துக்கொண்டு, நாட்டாரிடமே கல்வி பயின்று சிறப்பாகத்தேறி டாக்டர் போப்பு மிடல் பரிசில் பெற்றனர். நாட்டார் தம் இளைய தம்பியார்க்கு முதுகணாகவும், ஆசிரியராகவும் இருந்ததன்றி அவருக்குச் சென்னையில் தக்கதோரிடத்தில் மணம் செய்வித்தனர். கோவிந்தராச நாட்டார் ஆசிரியப்பட்டமும் பெற்றுத் தஞ்சை மாநாட்டாண்மை உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் ஆசிரியராக இருந்து தம் மனைவி மக்களுடன் சிறப்பாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

நாட்டாருக்கு 14-7-1911-இல் ஒரு பெண் மகவும், 19-12-1916-இல் ஒரு ஆண் மகவும், 14-3-1921-இல் ஒரு பெண் மகவும் தோன்றினர். இவருள் முதற் பெண்ணாகிய பார்வதியம்மாள் இளமை தொட்டே கூர்த்த அறிவும், சுறுசுறுப்பும் உடையவர். நாட்டாரைப்போலவே திருத்தமாகப் பேசும் இயல்பும் உடையவர். இயல்பாகத் தனித்தமிழ் நடையிலேயே எழுதும் பழக்கம் உடையவர். பள்ளியில் இரண்டாவது பாரம் வரையில் படித்துவிட்டு வீட்டிலிருந்து தந் தந்தையாரைப் போலத் தாமாகவே தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் பலவற்றையும் பயின்று தமக்கு அவ்வப்போது எழும் ஐயங்களை மாத்திரம் தந்தையாரிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வர். இவர் நாட்டாருடைய தமக்கை மகனாகிய வித்துவான் த. சிவப்பிரகாசச் சேதிராயர்க்கு மணம் செய்விக்கப் பெற்று 1939-ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ் வித்துவான் தேர்தலில் வெற்றிபெற்றுப் பின்பு தந்தையர் தெரிவித்தபடி பெரிய புராணத்தைச் சிறந்த உரை நடையில் எழுதியும், சீகாளத்திப் புராணத்திற்கு உரை வரைந்தும், "பாண்பெரியார் மூவர்" என்னும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை நூலை எழுதியும் முடித்தனர். பின்பு தம் தந்தையர் உரை எழுத மேற்கொண்டுள்ள மணிமேகலைக்குத் தாம் உதவியாக இருந்து எழுதி வருகின்றனர். இப்பொழுது திருவையாற்று அரசர் கல்லூரித் தமிழாசிரியராகவிருக்கும் தம் கணவருடனும், மக்களுடனும் சிறப்பாக இல்லறம் நடத்திக்கொண்டும் தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்துகொண்டும் இருந்து வருகின்றனர்.

ஆண்மகவாகிய நடராசன் முறையே பள்ளிக்கூடங்களில் பயின்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இண்டர் மீடியேட்டினும், கணக்கு ஆனர்ஸ் தேர்தலினும் தேறிச் செங்கிபட்டியிலே தம் மாமன் வீட்டுப் பெண்ணாகிய திரு. இராசம்மாள் அவர்களை மணம்செய்துகொண்டு அருவங்காட்டிலுள்ள போர் மருந்து செய்யும் களரியில் மேற்பார்வையாளராக அலுவல் பார்த்து வருகின்றனர். இப்பொழுது இவருக்கு மூன்றாட்டைப் பருவமுடைய ஆண்மகவும், ஓராட்டைப் பருவமுடைய பெண்மகவும் உளர். நடராச நாட்டார் திருத்தமாகத் தனித் தமிழில் பேசுந்திறனும் எழுதுந் திறனும் உடையார். தொழின்முயற்சிகளில் இவர் கூரிய அறிவும் ஊக்கமும் வாய்ந்தவர். இவர் தம் குடும்பத்துடன் இனிது வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கடைசிப் பெண்ணாகிய மங்கையர்க்கரசியார் இளமையிலேயே நல்லறிவுடையராய்க் கல்வி கற்றுச் செங்கரையூரிலுள்ள வித்துவான் திருநாவுக்கரசுச் சேதிராயர்க்கு மணஞ் செய்விக்கப் பெற்று மகப்பேற்றின்பொழுது தையலம்மாள் என்னும் பெயருடைய ஒரு பெண் மகவை வைத்துவிட்டு உயிர் துறந்தனர். இவருடைய பிரிவு இவருடைய பெற்றோர்க்கு மிகுந்த கலக்கத்தை உண்டாக்கியது.

நாட்டாருடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாராகிய இந்திராணியம்மையார் பள்ளியிற் சிறிதளவே படித்தவராயினும் நீதி நூல்களினும், தேவார முதலியவற்றினும் பல பாக்கள் பாடம் செய்தவர்; பெரியபுராணக் கதை முதலியன அறிந்தவர்; குடும்பம் நடத்துவதில் மிகுந்த திறமையுடையவர்; சிறிதேனும் தன்னலம்பாராட்டாதவர்; ஆரவார வாழ்க்கையை விரும்பாதவர்; வறியவர்களுக்கும் சுற்றத்தார்க்கும் உதவி செய்யும் பண்புடையவர்; இரப்பவர்க்கு இல்லை என்னாது அளிக்கும் ஈகை இயைந்தவர்; கணவர்க்குத் தொண்டு செய்வதினும், மக்களையும் பெயரர்களையும் வளர்ப்பதினும் சலியாத உள்ளம் உடையவர்; தம் கணவரோடு சிவதீக்கைபெற்று நாடோறும் தவறாது செய்கடன்புரிந்து வருபவர்.

இத்தகைய நற்குண நற்செயல்களை யுடையவரை வாழ்க்கைத் துணையாகப் பெற்ற நாட்டாருக்கு இல்லாதது யாது? எல்லாம் உள்ளன.

தமிழ்ப்பணியும் பிறவும்

நாட்டார் கல்லூரிகளிலே ஆசிரியராக இருந்து கற்பித்தும், பல நூலுரைகளும் ஆராய்ச்சி நூல்களும் எழுதி வெளியிட்டும், பற்பலவிடங்களில் உள்ள சங்கங்களில் தலைமைதாங்கியும் சொற்பொழிவாற்றியும் தமிழ்ப்பணி புரிந்து வந்ததோடு சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பாடநூல் தெரிந்தெடுப்புக் குழுவிலும், தேர்வாளர் குழுவிலும் உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றியுள்ளார்; மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டித தேர்வுக்கு ஆண்டு தோறும் தேர்வாளராகவிருந்து இலக்கியம், இலக்கணம், தருக்கம் முதலியவற்றில் வினாத்தாள்கள் கொடுத்து வருகின்றனர்; காசி இந்துப் பல்கலைக் கழகத்திலும் இரண்டுமுறை தேர்வாளராக இருந்திருக்கின்றனர்.

இவர் எதனையும் காய்தல் உவத்தல் இன்றி நடுநின்று ஆராய்ந்து உண்மை கண்டு கூறுதலும், உண்மைக்கு மாறாயவற்றைத் தமக்கு நண்பர்களும் பெருமதிப்புடையவர்களும் கூறினும் ஏற்றுக் கொள்ளாமையும் ஆகிய இயல்புடையர்.

நாட்டார் சைவ சித்தாந்த நூல்களில் அழுத்தமான பயிற்சியும், சைவ சமயத்தின்பால் பெருமதிப்பும் உடையர்; சிவபிரானிடத்தும் அடியார்களிடத்தும் ஆரா அன்புடையர்; அன்னராயினும் வேறு எச்சமயத்தினையும் சமயநெறியில் நிற்போரையும் வெறுப்பவர் அல்லர்; அங்ஙனமே பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு கருதாது யாவரையும் மதித்தொழுகும் தன்மை வாய்ந்தவர்; செருக்கென்பது சிறிதும் இல்லாதவர்; யாருடனும் இனிமையாகக் கலந்து பழகும் மக்கட் பண்புடையர்; அறஞ் செய்தலில் விருப்பமுடையவர். பயனில் சொல் பேசுதல், வீண்பொழுது போக்கல், பிறர் ஆக்கங் கண்டு பொறாமை முதலிய தீய இயல்புகள் அணுகுதற்கு இடங்கொடாத இவர் தம் வாழ்க்கைத் துணைவியைக் கடிந்து பேசியதையோ, அள், ஆள் விகுதியுடைய சொற்களை அவர்திறத்து வழங்கியதையோ யான் பழகிய கால முதலாக இன்றுவரை அறிந்திலேன்.

தமிழ் நாட்டிலே நாட்டாருக்குப் பலவாண்டுகளாக நண்பர்களாக இருந்தவர்களும், இருப்பவர்களும் அளவற்றவராவர். ஆங்காங்குச் சங்கங்கட்குச் செல்லும் பொழுதெல்லாம் அத்தகைய நண்பர்களோடு அளவளாவுவது அவருக்குப் பெரிய இன்பமாக இருக்கும். இருபது ஆண்டுகட்குமுன் சாத்தூர், திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி என்னும் இடங்களில் நடந்த சங்க ஆண்டு விழாக்கட்குச்சென்று அவற்றிற்கு வந்த அன்பர்களுடன் திருக்குற்றாலம் பாபநாசம் என்னும் பதிகட்கும் சென்று அடைந்த இன்பம் அவர் மனத்தைவிட்டகலவில்லை என்று கூறுவர். அங்கு வந்திருந்த திருவாளர் சி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் பி.எ., பி.எல்., அவர்கள் கோயமுத்தூருக்குச் சென்று நாட்டாருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் "யான் இம்முறை வந்ததில் முதன்முதலாகத் தங்கள் நட்பு எனக்குக் கிடைத்தது பெரும்பேறு" என்றும், "பலரும் சேர்ந்து இங்ஙனம் செல்வதால் உண்டாகும் நன்மை பல" என்றும் எழுதியிருந்தனர். நாட்டார் தேர்வுகட்குப் படித்த காலத்திலும் பின்பு சில ஆண்டுகளிலும் நாள் தவறாமல் அவரைப்பற்றிப் பேசி மகிழ்ச்சியடையும் இயல்பினராயிருந்தவர்கள் நடராச ஐயர் என்னும் ஒரு வீர சைவ ஆசிரியரும், திரு. ஐ. சாமிநாத முதலியாரவர்களும் ஆவர்.

அரித்துவாரமங்கலம் பெருநிலக் கிழவரும், தமிழ்ப்புலவருமாயிருந்த

திருவாளர் வா. கோபாலசாமி ரகுநாத ராசாளியார் அவர்கள் நாட்டாரிடத்தில் மிக்க அன்புடையராயிருந்ததுபோலவே நாட்டாரும் அவர்திறத்து அன்புடையராயினர். இராசாளியார் நிறுவிய இந்திர குலாதிபர் சங்கத்தை நடத்துவது பற்றியும், அக் குலத்தாரின் வரலாறு பற்றியும் இருவருமாகச் சேர்ந்து சிந்திப்பதுண்டு. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துத் தலைவர் திருவாளர் பொ. பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களுடைய இனிய பண்புகளும், சொற்பொழிவாற்றலும் நாட்டார் உள்ளத்தைக் கவர்ந்திருந்தன. சோழவந்தானூரில் இருந்த நுண்மாண் நுழை புலமுடைய புலவராகிய அரசஞ் சண்முகனாரும் நாட்டாரும் ஒருவர்பால் ஒருவர் மிக்க அன்புடையராயிருந்தனர். சண்முகனாருடைய அறிவு நுட்பமும், இனிய எளிய குணமும் நாட்டாருக்கு வியப்பையும்மகிழ்ச்சியையும் விளைத்தன. அவரும் நாட்டாருடைய நுண்ணறிவினையும் இனிய குணத்தையும் அறிந்து மகிழ்வர். சண்முகனார் திருச்சிக்கு வரும்பொழுதெல்லாம் தாம் செய்துள்ள ஆராய்ச்சிகளையும், இயற்றியுள்ள செய்யுட்களையும் நாட்டாரிடம் கூறி அறிவொப்புக் காணும் வழக்கம் உடையர். பல சங்கங்களிலே இருவரும் கூடியிருந்த அன்பின் பான்மையை டாக்டர் ஐயர் அவர்கள் கண்டு "நீங்கள் உடன்பிறப்பாளரோ" என நாட்டாரை வினவினராம். பிற்காலங்களிலே ஐ. சாமிநாத முதலியார், இராசாளியார், பாண்டித்துரைத் தேவர், அரசஞ் சண்முகனார் முதலானவர்கள் இப்பொழுது இல்லையே என நாட்டார் வருந்திக் கூறுவதுண்டு. மற்றும் அந்நாளிலே சங்கங்கட்குச் செல்லும் பொழுது பல இடங்களிலும் நாட்டாரைப்போலவே சென்று சங்கங்களில் அளவளாவுதற் குரியவராயிருந்தவர்கள் திருவாளர்கள் எஸ். சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை பி.ஏ., எல்.டி., அவர்கள், கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை எம்.ஏ., எம்.எல்., அவர்கள், திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள், ஞானியார் மாணவர் ம. ரா. குமாரசாமி பிள்ளை அவர்கள் சைவப் பிரசாரகர் பொ. முத்தையா பிள்ளை அவர்கள் முதலானோர் ஆவர். மற்றும் திருவாளர்கள் மறைமலையடிகள், மகாமகோபாத்தியாய பண்டித மணி மு. கதிரேசச் செட்டியார், மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர் முதலானவர்கள் பால் பழக்கமும், அன்பும் உடையவர்.

மற்றும் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்க உறுப்பினர்களாகிய திருவாளர் ஆர். வேங்கடாசலம் பிள்ளை அவர்கள் முதலிய பலர் நாட்டாருடைய பழைய நண்பராவர்.

நாட்டாரிடம் பயின்ற மாணாக்கர்களில் எண்ணில்லாதவர்கள் மிக்க அன்புடையவர்கள் ஆயினும் நாட்டாரவர்களால் என்றும் மறக்கமுடியாதவர்களாய் இருந்துவரும் அன்பின் தொடர்ச்சியுடையவர்கள் திருவாளர்கள் சிவகங்கை எஸ். சோமசுந்தரம் பிள்ளை பி. ஏ., எல். டி., பசுபதிபாளையம் க. வேலாயுதக் கவுண்டர், சேலம் கல்லூரித் தலைவர் ஏ. இராமசாமிக் கவுண்டர் எம். ஏ., எல். டி., டி. எம். கோவிந்தராசன் பி. ஏ., பெங்களூரில் இருக்கும் பி. கோவிந்தசாமிக் கவுண்டர் பி. ஏ., கோலாலம்பூரில் தமிழ்நேசன் பத்திரிகை ஆசிரியராயிருந்த கே. நரசிம்ம ஐயங்கார், டி. எஸ். மீனாட்சிசுந்தர முதலியார் பி. ஏ., முதலானவர்கள் ஆவர். நாட்டாரால் தன்னலம் கருதாத உரிமையன்பர்களாகக்கொண்டு பாராட்டப்பட்டு வந்தோர் செந்தமிழ்ப் புரவலர் த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்கள், ஆர். வி. இலட்சுமைய நாயுடு அவர்கள், அ. மு. சரவண முதலியார் அவர்கள் ஆவர். இம்மூவரும் நாட்டாரின் உள்ளத்தினை விட்டு நீங்காத, ஒத்த உணர்ச்சியுடைய உண்மை நட்பாளர் ஆவர். அவர்களுள் பிள்ளையவர்கள் காலஞ்

சென்றது நாட்டாருக்கு அளவற்ற துயரினை அளிப்பதொன்றாகும்.

மற்றும் திருவாளர்கள் டி. வி. சதாசிவப் பண்டாரத்தார், அ. கார்மேகக் கோனார். வித்துவான் ம. பெரியசாமிப் பிள்ளை முதலாயினோரும் நாட்டாருக்குச் சிறந்த அன்பர்கள் ஆவர்.

நாட்டாருடைய அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும் உரியவர்களாய் உள்ள பெரியோர்கள் திருவையாற்றுப் பரமசிவம் என்னும் காரைப்பாக்கம் சுவாமிகள், திருப்பாதிரிப்புலியூர் உயர்திரு. சிவ சண்முக மெஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள், கல்லல் உயர்திரு. குக. மணிவாசக சரணலயசாமிகள் என்னும் இவர்கள் ஆவர். உயர்திரு ஞானியார் அடிகள் நாட்டாரிடத்தில் இறுதி நாட்களில் அளவுகடந்த அன்பும் மதிப்பும் உடையராயிருந்ததோடு அவற்றைப் பலவிடங்களில் வெளிப்படையாகவும் பேரவைகளில் தெரிவித்து வந்தனர். நாட்டாரின் புதல்வியார் எழுதிய "பாண் பெரியார் மூவர்" என்னும் நூலுக்கு முகவுரை எழுதியனுப்பியபொழுது நாட்டாரைக் குறித்து "தாங்கள் மிகவும் புண்ணியவான்கள்" என்று எழுதினார்கள். அப்பெரியாருடைய பிரிவு அவர்கள் பால் அளவு கடந்த பற்றுவைத் திருந்த நாட்டாருக்குப் பெருந்துயர் விளைப்பதாயிற்று.

தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் நூல் வளர்ச்சியின் பொருட்டும், சைவசமய வளர்ச்சியின் பொருட்டும் பலப்பல பெரிய பரிசில்களை யேற்படுத்தியும் நூல்கள் எழுதுவோர்க்கு உதவி செய்தும் தமிழ்ப்புரவலராக விளங்கிய திருப்பனந்தாள் காசி மடத்துத் தலைவர்களாகிய உயர் திரு. காசிவாசி சாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமி அவர்களும் நாட்டார் அவர்கள் பால் மிக்க அன்பும் மதிப்பும் உடையராவார்கள்.

இறைவன் திருவடிப்பேறு

பல யாண்டுகளாக இரவிலும் பகலிலும் நாட்டாரவர்களை விட்டுப் பிரியாது கூடவேயிருந்து நலிவுசெய்த காசநோய் இவர்களை விட்டு நீங்குமெனவும் இவர்கள் நோய்நீங்கிய நல்லுடலுடன் நெடுங் காலம் வாழ்வர் எனவும் எண்ணியிருந்தேன். அன்பர்கள் நாட்டாரவர்களின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவிழாவை 8-5-44-ல் மிகச்சிறப்பாகக் கொண்டாட எண்ணி அதற்கான ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்துவந்தனர். எனினும், இறைவன் திருவுளம் வேறுவகையாக அமைந்துளது. தமிழன்னையின் தவப்புதல்வரும் சிவனடி மறவாச் சிந்தையினருமாகிய நாட்டாரவர்கள் சுபானு ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் ௧௫-ம் நாள் (28-3-'44) செவ்வாய்க்கிழமை சிவபிரான் திருவடி நீழலையடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ் வெய்தினர்.

—வித்துவான் வி. உலக ஊழியன்

Imperial Press,
Trichy.